

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2012.

MARTS

Nr. 2 (647)

Foto: Anita Mellupe
Būrītis gaida iemītnieku „Lauciņos” pie Siguldas

Foto: Vija Bolina
Omahā, Nebraskas pavalstī, Vijas Bolinas mazmeitas Katrīnas izkrāsotais būrītis ķīvītei ozolā; tas izaudzis no zīles, kas atvesta no Latvijas

Foto: Guntis Švītiņš
Būrīši vecā kokā pie rakstnieces Annas Brigaderes mūzejmājas „Sprīdīši” Tērvetē

PUTNU UN MĀKSLINIEKU SASAUKŠANĀS

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

3. martā sešu latviešu mākslinieku izstādes atklāšana galerijā *Norbertellen*
(215 W 6th St. #110 Los Angeles, CA 90014), tālr.: 818-662-5041

4. martā plkst. 12.30 pulkveža Oskara Kalpaka un Latviešu leģiona atceres DK DV apvienības sarīkojums
18. martā plkst. 12.30 Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce; būs kafijas galds

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasieri:

**Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925**

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

Latvijas valsts prezidents **Andris Bērziņš**

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā

Dr. Juris Buņķis 30212 Tomas, Suite 275,

Rancho Santa Margarita, CA 92688,

tālr.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com

www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērums, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv

Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekļi: Jānis Daugavietis, Francis Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Valdis Ķeris, Imants Leitīns, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Jānis Rutmanis, Tāivaldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube, Vilis Zaķis. DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Maija Paegle

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Lūgums un atgādinājums visiem BIĻETENA lasītājiem

Lūdzu apskatiet savu adresi uz biļetena vāka. Ja aiz uzvārda nav b*12 vai a*12, biedra nauda vai abonēšanas maksa par 2012. gadu nav saņemta. Aiz uzvārda „p” burts ar datumu nozīmē, ka piesūtīts pāraugsekemplārs. Lūdzam nokārtot maksājumus, lai nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana. Lūgums biedru naudu samaksāt gada sākumā, nevis beigās. Paldies! Ikviena atbalsts ir ļoti svarīgs un tiek augstu novērtēts.

Aicinājums iesūtīt rakstus un ziņojumus par notikumiem, sarīkojumiem, pasākumiem; ģimenes locekļu panākumiem darbā, mācībās; laulībām, kristībām, iesvētībām, interesantiem ceļojumiem, jaunām grāmatām u. tml.

Redaktore

ALAs mājaslapā www.alausa.org
atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām
grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt,
cik eksemplāru krājumā

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:
www.learnlatvianonline.com

DK LB Informācijas biļetens iznāk jau 60 gadu!

Decembrī pagāja 60 gadu kopš biļetena pirmā numura iznākšanas. Vērīga lasītāja Latvijā – Anita Mellepe, kas laikam vienīgā to pamanīja, jautāja, vai rīkotas arī kādas svinības. Varbūt tik svarīgas nav svinības, bet gan fakts, ka biļetens vispār vēl iznāk. Nez vai pirmie biļetena redaktori domāja un cerēja, ka tas tiks izdots vēl 2012. gadā un to vairs neiespiedīs ar rotaprintu (iespējams, viens otrs jauniešs tūlīt iesauksies – kas tas tāds?), bet gan ietojot mūsdienu moderno tehniku.

Dienvidkalifornijas latviešu nama kopējam Ziemsvētku apsveikumam pievienojas

J. Egils un Aija Avoti
Valters Banga ar ģimeni un Suns
Antra Bergere Priede ar ģimeni
Ilma un Aleksandrs Briškas
Elita un Maira Dižgalves
Lonija un Aivars Dorši
Lisa Edmondsone
Mārcis, Anita un Selga Jansoni
 (Detroitā, MI)
Brigita un Aivars Jerumaņi
Kārlis un Klitija Kalēji
Valdis Ķeris
Alfons un Anita Medņi
 (Filadelfijā, PA)
Silvija un Kārlis Milleri
Astra un Džems Moori
Tālvāldis un Maija Paegles
Toivo un Margrieta Sepp
Anna Tetere
Līva un Dāvids Raiti (Wright)
 (Nuheivenā, CT)
Lūcija Zirne
Līlija Zīverte (Nujorkā)

Kur slēpjas 5000 latviešu?

Kāda ASV iedzīvotāju aptauja liecinot, ka visvairāk latviešu dzīvojot Kalifornijā – 11 443. Izdalot uz pusēm, iznāk, ka Dienvidkalifornijā dzīvot turpat 6000 latviešu. Mums ir tikai apmēram 700 latviešu adrešu. Kur gan slēpjas pārējie 5000 latvieši? 5000 latviešu taču ir liels spēks. Mēs kopā varētu gāzt kalnus!

LABOJUMS

Latvijas vēstniecības ASV padomnieces ekonomikā un politikā Vinetas Mēkonas pērn Latvijas valsts dibināšanas atceres svinībās 20. novembrī latviešu namā teiktajā runā, kas ievietota 2012. gada janvāra/februāra biļetenā, 8. lappuses ceturtaim rindkopai jābūt:

„Diemžēl valdība arī šogad bija spiesta radikāli samazināt budžeta izdevumus, konsolidējot budžetu 280 miljonu latu apmērā. Gatavojot 2012. gada budžetu, valdības panāktā vienošanās ar starptautiskajiem aizdevējiem paredz budžeta konsolidāciju 156 miljonu latu apmērā.”

Piezīme: „Konsolidācija” nozīmē budžeta deficita samazināšanu, ko izdara, sašaurinot izdevumus un palielinot ieņēmumus.

Diemžēl Rīgas latviešu biedrības Latviešu valodas attīstības kopa „konsolidēt” atzinusi par 2011. gada nevērdi.

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru gadskārtējā pilnsapulce

notiks svētdien, 18. martā plkst. 12.30

Darba kārtā:

1. Sapulces vadības vēlēšanas;
2. Iepriekšējās pilnsapulces protokola nolasīšanas un pieņemšana;
3. DKL B priekšnieka ziņojums par darbību 2011. gadā;
4. Kasiera pārskats par 2011. gadu;
5. Revīzijas komisijas ziņojums;
6. DK LB 2012. gada budžeta pieņemšana;
7. Pārvaldes locekļu un revīzijas komitejas vēlēšanas;
8. Dažādi jautājumi.

Kasieres Tamāras Kalniņas ziedots kafijas un uzskodu galds!
 DKL B valde

Atkal viens Jaungads latviešu namā jautri sagaidīts

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes locekļi jau agrā rudenī sāka spriest, kā rīkot Jaungada sagaidīšanas balli.

Vecgada vakarā ierodoties namā, pārsteidza, ka nama autostāvvietā jau tik daudz spēkratu un ieradušies visu paaudžu pārstāvji, gluži kā agrākajos gados. Tā ir pareizi, tā jābūt. Nams bija skaisti izrotāts, un ne jau rūķīši to visu darīja. Pa skatuvi skraidīja bērni un spārdīja tur novietotos balonus. Vesels blāķis balonu bija arī pie grieskiem piekārtajā tīklā. Pēc pusnakts Ivars Mičulis tikai noteica: „Divas dienas iepriekš visu dienu pildīju balonus, un nepilnas minūtes laikā tie izgaisa kā nebijuši!”

Toties Jānis Taube dusmojās, ka lielākā daļa apmeklētāju pieteicās tikai pēdējās dienās un pēdējās vecgada diena bija jāpavada, skraidot pa veikaliem un pērkot papildus ēdienu. Citus gadus jānoteic zemāka ieejas maksa, ja piesakās agrāk, augstāka tiem, kuŗi tikai pēdējā brīdī izdomā nākt sagaidīt Jaunogadu latviešu namā.

Aukstais galds bija bagātīgs, netrūka arī karstā ēdiena, un lieki piebilst, ka viss bija ļoti gards, jo negaršīgu jau neviens neēstu. Edgars Andersons teica, ka šī bijusi vislabākā maltīte, kādu viņš latviešu namā baudījis. Pegija Taube var pamatoti lepoties ar šo uzslavu.

Tālis Valdis kā vienmēr bija uzdevumu augstumos, kā sāka spēlēt un dziedāt, tā turpināja bez pārtraukuma, pat ēst negāja. Viņa klavier spēli papildināja bundzinieks Kaspars Grīnbergs, un šķita, ka abi kopā spēlējuši jau gadiem. Ivars Mičulis aicināja uz polonēzi, kas beidzās

Foto: Aivars Jerumanis

No kreisās: bundzinieks Kaspars Grīnbergs un pianists Tālis Valdis

ar valsi. Nora Mičule jau vairākas dienas iepriekš meklēja priekšnesumu dalībniekus, turklāt Jaungadā ir tradīcija padziedāt – duetā, trijatā, četratā vai lielākā grupiņā. Taču šoreiz dziedāt neizdevās, jo uz skatuves uzkāpa dīdžejs Lauris Lauriņš. Nenoliedzami, viņš ir īsts meistars, par to pārliecinājāmies jau Jāņos – asprātīgs, viņam ir lieliska aparātūra, labi gan latviešu, gan cittautu komponistu mūzikas ieraksti, kādi visiem patīk, īpaši jauniešiem. Viņi arī tūlīt piepildīja deju grīdu un enerģiski sāka izdarīt akrobatiskas kustības – cilāja kājas, grozīja plecus un vicināja rokas Jāteic gan, ka Ivars Mičulis, Imants Leitī, Tālivaldis Paegli, Arnis Tolks, Antons Švarcs, Jānis Janavs, Arnis Tolks un vēl citi kungi labākajos gados viņus mierīgi varētu pārspēt. Vai tad viņu jaunībā nebija daždažādu akrobatiskiem vingrinājumiem līdzīgu deju? Un kā vēl!

Dīdžejam jau labi – viņam ir austiņas, skaļruņi pagriezti uz klausītāju pusi, bet sēdētājiem zālē sarunāties vairs nebija iespējams. Netika ievēroti arī vairākkārtēji lūgumi skaļumu mazliet mazināt. Kāds jauns cilvēks pat iesaucās: „Skaļāk!”, bet nez vai tas bija nopietni domāts, droši vien viņš vēlējās tikai paspīdēt. Ir zināms, ka vairāki mūsdienu mūziķi skaļās mūzikas dēļ zaudējuši dzirdi. Prātā nāca kādi nama svētki, kad skaļā mariači mūzika jau pašā sākumā aizbaidīja Māri Ubānu. Šoreiz bija ļoti ļoti žēl un nosāpēja sirds, ka galdabiedri – Nora Mičule, Benita Trapse ar dēlu Niklāvu un Omula Pence aizgāja pusdivpadsmitos, Jaungadu nesagaidījuši. Džems Moors nožēloja, ka nav paņēmis līdzīgu ausu aizsargus, kādus lietoja, strādājot laikraksta *Los Angeles Times* spiestuvē un arī grasījās doties projām, bet īsi pirms pusnakts atkal sāka dziedāt un spēlēt Tālis Valdis. Nezin kāpēc arī viņa

Foto: Edgars Andersons

Šajā attēlā redzama tikai neliela daļa no visas bagātīgās maltītes

mikrofons bija uzgriezts uz to skaļāko, un paldies Valdim Volkovskim, viņš skaņu norēgulēja.

Protams, ne vienmēr iespējams izdarīt visiem pa prātam, taču varbūt pirms pusnakts dīdžejs varēja savu aparātūru ieslēgt uz īsāku brīdi, ļaujot padziedāt, padejot valsī, fokstrotu, tango, un „kratīklus” sākt tikai pēc pulksten divpadsmitiem. Šķiet, skaļā mūzika aizbaidīja arī jaunākos sarīkojuma apmeklētājus, jo lielāka daļa uzturējās nama laukumā vai pie bāra, kur mūzika bija labi sadzirdama Daži no viņiem taču arī varbūt tik bieži netiekas un vēlējas patērēt.

Ārā, brīvā dabā droši vien skaļa mūzika ir nepieciešama, taču nelielajā nama zālē tik liels troksnis traucē un apgrūtina.

Jaunajā gadā pamostoties, bija jūtamas lielā trokšņa sekas – balss aizsmakusi no runāšanas paceltā balstī ar galdabiedriem, ausīs džinkstēja un zvanīja. Protams, bija ļoti jauki būt kopā ar latviešiem, pazīstamiem un mazāk pazīstamiem no dažādām pasaules malām. No tālās Norvēģijas bija atbalkusi Anitas un Uģa Puķīšu meita Brigita Rutemberga, un parunājoties radās iespaids, ka viņa ar vīru Viestartu domā tur palikt uz visiem laikiem. Bija arī viesi no Latvijas, Krievijas, ASV austrumkrasta, no Sakramento sešas stundas vienā virzienā bija braucis Ivars Leitis.

Jānis Daugavietis atkal rīkoja laimes liešanu, un ikviens, laimi izlējis, savu alvas priekšmetu rūpīgi apskatīja. Dace Taube saudzīgi turēja rokā mazu dārzu ar augiem un puķēm. Dažiem pat gadījās izliet īstu pūķi! 2012. gads taču ir Pūķa gads!

Cerēsim, ka tie, kuŗi uz namu nāk retāk vai atnāca pirmo reizi, iestāsies biedrībā, atbalstīs un nāks talkā.

Visi latvieši ir sirsnīgi gaidīti un aicināti!

Polonēzi vadīja DK LB valdes priekšnieks Ivars Mičulis un Laura Rokpelne Mičule

Foto: Aivars Jerumanis

Limbo dejās piedalījās daudzi

Foto: Aivars Jerumanis

Dīdžeja mūzikai skanot, deju partneris ne vienmēr vajadzīgs

Skaistie baloni pēc pusnakts bez žēlastības tika samīdīti

Dzīvnieki runāja cilvēku mēlēs, un jauns dejoja ar vecu

Losandželosas latviešu skolas Ziemsvētku eglītes sarīkojums vienmēr ir viens no jaukākajiem. Arī šoreiz skolas audzēkņi un skolotāji bija pacentušies, 18. decembrī latviešu nama zāle atgādināja lielu saimes istabu, kurā gar malām salikti galdi, vidū atstāta vieta dejām un rotaļām. Namamāte Ilze Nagaine paziņoja, ka Ziemsvētkos notiek visādi brīnumi, un uz skatuves mūsu pašu skolas audzēkņi izrādē „Brīnumu nakts” bija pārvēlušies par dažādiem dzīvniekiem, kuŗi runāja cilvēku balsīs. Daudz tika dziedāts – vispirms tradicionālās Ziemsvētku dziesmas. Jau iepriekš bija ziņots, ka programmā piedalīsies visas „Pērkonīša” grupas – bērnu, vidējās paaudzes, pamatsastāvs, studijas grupa. Dejošana notika gan uz skatuves, gan zāles vidū, dejoja vecs ar jaunu, mazs ar lielu, netrūka jauku rotaļu.

Un kā tad svētki bez Ziemsvētku vecīša! Skolā šogad ir tik daudz skolēnu, ka visiem, dāvanu saņemot, savu talantu nemaz nebija iespējams parādīt, jo citādi sarīkojums ieilgtu līdz vēlam vakaram. Ziemsvētku vecītis tāpēc izsauca bērnus pa vecumgrupām. Varējām pārliecināties, ka mūziķu netrūks arī turpmāk – aug gan jauna vijolniece, gan trompētiste, gan flautiste. Sarīkojuma apmeklētājiem bija arī jāmin mīklas, un ne visas izdevās uzminēt. Skolas audzēkņu vecāki ir dažādas tautības, mājās tiek lietotas vairākas valodas. Pārsteidza Krista Hadada, kas nevainojamā latviešu valodā nodziedāja „Circenīša Ziemassvētki”.

Skolai no Latvijas vēstniecības ASV bija atsūtīta dāvana – mācību materiāli. Skolēnu vecāki visus cienāja ar ēdieniem, kādus gatavo tikai Ziemsvētku mielastam.

Šoreiz vienīgi pietrūka blūka vilkšanas, tāpēc vilksim blūki domās, sadedzinot visu, kas 2011. gadā bijis negatīvs!

Ilze Nagaine dejoja ar Ziemsvētku vecīti

„Pērkonīša” jauniešu grupa

Blūks citgad tika vilkts šādi!

„Pērkonīša” vidējās paaudzes grupa; gan vidējās paaudzes, gan jauniešu grupa piedalīsies Dziesmu svētkos Milvokos jūlijā un arī Dziesmu svētkos Latvijā 2013. gadā

Reiz bija... un varētu būt arī tagad

Tilts Nr. 52./53 1963

Pašķirstot agrāk ASV izdoto latviešu žurnālu „Tilts”, var daudz ko interesantu uzzināt. Ansis Pommers no Sanfrancisko nesen atsūtīja 1963. gada 52./53. numura lappusi, kurā ir šis attēls.

Attēla paraksts:

Dienvīdkalifornijas latviešu jaunatnes pulciņa valde. 1. rindā no kreisās: Silvija Pilmane, Māra Paegle, Arianna Skuja; 2. rindā: Ivars Mičuls, Arnis Tūbelis, Tālvāldis Paegle, Atis Lejiņš

Losandželozas latviešu jaunieši gatavojās 11. Rietumkrasta jaunatnes dienām. Togad jaunatnes dienas pirmo reizi bija paredzēts rīkot Losandželosā, no 31. augusta līdz 3. septembrim, aicinot viesus no tuvienes un tālienes. Jaunatnes dienas rīkot palīdzēja vairākas organizācijas un individuālas personas – notika soprāna Stefanīdas Jansones koncerts, gleznotāju Jāņa Gorsvāna un Kazimira Laura izstāde, Miera draudzes garīgs koncerts, kurā klavieres spēlēja Daira Andersone (tagad Cilne), ērģeles – Nora Mičule, dziedāja soprāns Ruta Gerke, soprāns Aina Lūse un basbaritons Andrejs Kurmiņš.

Jaunatnes dienas atbalstīja Dienvīdkalifornijas latviešu biedrība. Tautasdeju kopa „Pērkonītis” tajās atkārtoja uzvedumu „Es savai māmiņai” (par ģimeni un audzināšanu tautasdziesmās).

Jaunībā ir pārliecība, ka vecums nekad nepienāks; iespējams, tā domāja arī senajā attēlā redzami jaunieši.

Taču jau dziesmā dzied, ka „gadi skrien kā stirnas” vai kā „bezdelīgas žiglas” un aiztraucas vēja spārniem. Vairāki no attēlā redzamajiem vēl aizvien ir „ierindā”, aktīvi piedalās sarīkojumos, tos apmeklē vai ir rīkotāji.

Arī mūsdienās varētu būt tāds pulciņš, kas rīkotu Jaunatnes dienas un daudz ko citu.

Māksliniekam Jānim Muncim veltīta izstāde Rīgā

Eduarda Smiļģa Teātra mūzejā E. Smiļģa ielā 37/39 28. decembrī atklāja izstādi „**Pasaules elpā. Jānim Muncim-125**”. Mākslinieka Jāņa Munča daudzpusību var apbrīnot – viņš bija scēnografs, režisors, teātra teorētiķis, skatuves pedagogs, gleznotājs, rakstnieks. Beidzis Rīgas pilsētas mākslas skolu, J. Muncis 1914. gadā devās uz Krieviju, Petrogradā studēja Vsevoloda Meierholda vadītajos Scēnisko uzvedumu meistarības kursus (1918-1919). Šai laikā J. Muncis satuvinājās ar E. Smiļģi, un abi sāka kalt šķietami utopiskus plānus radīt jauna tipa teātri Rīgā. Atgriezies Latvijā, J. Muncis piedalījās Dailes teātra dibināšanā, no 1920. līdz 1926. gadam bija Dailes teātra scēnografs, darināja dekorācijas apmēram simt iestudējumiem. J. Munča dekorācijām bija raksturīga akcentēta vertikālā dimensija. Viņš centās maksimāli izmantot skatuves apgaismošanas un modernās tehnikas iespējas, lielu uzmanību pievērsa krāsu simbolikai. Darbu Dailes teātrī vainagoja spoži panākumi Starptautiskajā Dekorātvīvas mākslas un moderno industriju izstādē Parīzē 1925. gadā, kur par Dailes teātra izrāžu maketu eksponējumiem J. Muncis saņēma *Grand Prix*, atzinību guva arī E. Smiļģis un teātris. Panākumu iedrošināts, J. Muncis 1926. gadā devās uz Amerikas Savienotajām Valstīm un sešus gadus strādāja Pasadenas Pilsētas teātrī par scēnografu un teātra skolā lasīja lekcijas teātra teorijā. Līdztekus darbam viņš studēja filozofiju un psiholoģiju Pasadenas Rietumu kolledžā, 1932. gadā iegūstot mākslas bakalaura gradu. Pēc atgriešanās Latvijā atzinību guva J. Munča septiņi grandiozi brīvdabas uzvedumi. Par skicēm diviem no tiem – „Atdzimšanas dziesma” un „Tev mūžam dzīvot, Latvija!” izstādē Parīzē 1937. gadā J. Muncis saņēma diplomu un zelta medaļu. Mākslinieks miris 1955. gadā ASV, viņa pēdējā atdusas vieta – kapsēta *Hollywood Forever*.

Izstādes „**Pasaules elpā. Jānim Muncim-125**” autoris ir Latvijas Kultūras akadēmijas E. Smiļģa Teātra mūzeja mākslas ekspertes Rita Rotkale un Agra Straupeniece. Izstādi iekārtoja mākslinieks Jānis Spalviņš.

Upeskalna apgādā Pensilvānijā 1961. gadā izdota grāmata „Jānis Muncis”, kurā ir Anšlava Eglīša eseja „Jānis Muncis” un Zuzannas Munces raksts „Atmiņas par Jāni Munci”, saraksts ar Jāņa Munča darbiem skatuves mākslā, kā arī daudz mākslinieka darbu attēlu. Grāmata atrodas DK Latviešu biedrības bibliotēkā.

Vairāki šejienieši vēl atceras saietus Zuzannas Munces mājās svētkos un viņas jubilejās, kur runāja par mākslu un literātūru, klausījās mūziku, ritēja interesantas sarunas pie tases kafijas un glāzes vīna.

Ziedojumi DK latviešu biedrībai ar biedru gada maksām

Anna Ābele \$50; Daina Bīriņa \$25; Zenta Cīrule \$15;
Reinholds Daņilovs \$15; V. Dombrovskis \$5; Lidija Du-
bova \$300; Lisa Edmondsone \$15; Ērika Horna \$25;
Rainis Krīgens \$25; Gudrīte un Guntis Kuškēvici \$160;
Georgs Lapiņš \$175; Imants Leitis \$25; Zenta Lejiņa
\$25; Norma Leonarde \$20; Pauls Maldutis \$5; Vadims
Puķēns \$60; Velta Purmale \$25; Gunārs Rēpiņš \$25;
Biruta Repecka \$25; Arnis Richters \$25; Pēteris Sim-
sons \$20; Jūlijs Sondors \$20; Andrejs Treide \$25; Aira
Veisa \$50; Modris Veismanis \$50; Maiga Volfa \$175;
Viesturs Žagars \$25.

Biedrības valde sirsnīgi pateicas par ziedojumiem.

Par kopējo Ziemsvētku kartīti

Losandželosas latviešu nama pārvaldes locekļi no sirds
pateicas visiem ziedotājiem, kuŗi piedalījās tradicionālajā
kopējā Ziemsvētku un Jaunāgada apsveikumā. Ziemsvēt-
ku kartīti zīmēja Ēriks Jerumanis, kartītes iespieda Pēte-
ris Brecko savā spiestuvē *Landmark Printing*. Kopējo
Ziemsvētku apsveikuma kartīti decembrī saņēma aptuve-
ni 700 Dienvidkalifornijas apkaimes latviešu, draugu un
atbalsītāju.

Īpaši dāsni ziedotāji, pievienojoties kopējam apsveiku-
mam, bija Annas Ābeles ģimene, Ilma un Aleksandrs
Briškas, Juris, Sarma, Andris, Kristīne un Aleks Ķivulji,
Mirdza Lasmane, Ausma un Augusts Lejniēki, Edvīns un
Tamāra Rūši, Arnis un Dagmāra Tūbeļi, Anita, Džeisons,
Lukas un Aija Vecbelovi (Wechelow), Fredis un Maija
Volfi. Pateicamies arī Andrai Bergerei Priedei ar ģimeni,
Jurim un Tīnai Buņķiem, Tālvāldim, Zīlei un Līzītei
Dumpjiem, Luizei Gonjai, Dzintrai un Jānim Janaviem,
Matīsam, Lomai, Lienei un Varim Kārklīņiem, Guntim
un Gudrītei Kuškēviciem, Ronam un Margaretai Mačulā-
niem, Līgai un Ronam O'Loane, Jānim Rosentālam, Ilzei
Stalis, Dzintrai un Antonam Švarciem, Kristīnai, Džasti-
nam un Aleksandram Vergām, Jānim un Dacei Taubēm.

Līdz novembra sākumam atsaucība bija kūtra, tāpēc
tie, kuŗu elektronisko pastu adreses bija zināmas, atkārtoti
tika lūgti piedalīties kopējā Ziemsvētku apsveikumā.
Divas ģimenes pēc atkārtota sludinājuma saņemšanas at-
sūtīja papildus ziedojumu. Paldies Modrim un Žannai
Tīdemaņiem un Arnim un Dagmārai Tūbeļiem.

Ļoti atvainojamies tiem, kuŗi atsūtīja ziedojumu, bet
savu vārdu kopējā Ziemsvētku kartītē neatrada. Par šiem
ziedojumiem uzzinājām, kad kartīte jau bija nosūtīta ie-
spiest.

Visiem liels paldies par atbalstu Losandželosas latvie-
šu namam, jo te mēs tiekamies, redzam interesantas izrā-
des, klausāmies koncertus, svinam svētkus un atpūšamies.

Latviešu nama pārvaldes sekretāre
Sandra Gulbe-Puķēna

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru
naudu par 2012. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

Tālr.: _____

e-pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Latvian Ev. Luth. Church*
– *Community Center* un nosūtāmi:

Latvian Community Center

1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

Pateicība DK LB

Pagājušajā vasarā saņēmu biedrības stipendiju mācī-
bām Gaŗezera Vasaras vidusskolas 2. klasē. Pavadiju
sešas jaukas nedēļas GVV, mācoties Latvijas vēsturi un
ģeografiju, latviešu valodu un literātūru, ticības mācību,
arī par tautastērpiem. Mums bija eksāmens ģeografijā,
kam bija pamatīgi jāgatavojas, bet piestrādājot varēju
piecās minūtēs daudz pastāstīt par Latvijas ģeografiju.
Saņēmu godalgu, jo biju ceturtā sekmīgākā skolniece 2.
klasē.

Manā klasē bija 29 audzēkņi, desmit no austrumkras-
ta, un es ieguvu daudzus jaunus draugus. Zinu, ka viņi
būs mani draugi uz mūžu, un gaidu, kad varēšu kopā ar
viņiem piedalīties ALJAs kongresā, 2x2 nometnē un
Dziesmu svētkos.

Gaŗezērā katru dienu spēlēju volejbolu un piedalījos
jauniešu volejbola turnīrā. Jauniešu vienība, kuŗā spēlē-
ju, ieguva otro vietu. Nākamajā dienā spēlēju vienībā
„GVV spēks”, kuŗā bija četri zēni un divas meitenes.
Mēs ieguvām pirmo vietu un iekļuvām ceturtdaļfinālā.
Mums bija jāspēlē visaugstākajā līmenī, ar „Milžiem”.
Zaudējām, bet bijām lepnī!

Spēlēju arī galda tenisu un meiteņu turnīrā ieguva pir-
mo vietu. Ar nepacietību gaidu tikšanos ar jaunieģuta-
jiem draugiem 2012. gadā.

Liels paldies DK Latviešu biedrībai par atbalstu.

Lāra Tolka

Sakopts Losandželas latviešu nama auto novietošanas laukums

Jau gadiem runāts, ka Losandželas latviešu nama auto novietošanas laukumā jāatjauno uz asfalta iezīmētās baltās līnijas. Tās bija izdzisušas un izbālējušas tik ļoti, ka bieži viesi savus auto novietoja, aizņemot pat divas vietas.

Nama pārvaldes sapulcēs šad un tad tika spriests, vai rīkot līniju krāsošanas talku jeb vai nolīgt speciālistus. Taču tā arī nekad neko izlēma, jo vienmēr atradās svarīgāki uzdevumi, kuŗiem nepieciešams finansējums, un šis darbs tika atlikts un atlikts.

Reiz lūdzu Valdim Dičam, vai viņš nevarētu ieteikt, kas darāms un cik tas varētu maksāt. Viņš bez mazākās domāšanas piekrita veikt šo darbu bez jebkādas atlīdzības. Valdis strādā ceļubūves firmā, kuŗā nodarbina arī dažus latviešus.

Norunātājā dienā jau pulksten septiņos no rīta Valdis ar Andri Balodi un Kasparu Grīnbergu bija klāt. Visi tūlīt ķērāties pie darba. Vispirms kārtīgi vajadzēja notīrīt pašu laukumu. Visi šie darbi tika veikti dažas dienas pirms Latvijas valsts dibināšanas atceres svinībām.

Kamēr slaucījām laukumu un savācām atkritumus aiz žoga lielceļa malā, Valdis ar augstspiediena mazgātāju notīrīja baznīcas fasādi un kāpņu laukumu. Pēcāk jau ar diviem augstspiediena mazgātājiem tika notīrīts auto novietošanas laukums, ietve gar visu nama un autostāvvietas teritoriju, un arī mūsu nams kļuva tīrāks, jo tika nomazgāta tā fasāde.

Darbi beidzās tikai neilgi pirms krēslas iestāšanās. Vērtējot dienas darbu, Valdis noteica, ka tagad uz laukuma var dancot baltām zeķēm kājās!

Pēc divām dienām atkal rīta agrumā, šoreiz gan tikai Valdis un Andris bija klāt, lai turpinātu darbu. Viņi kopīgi uzlīmēja baltās, atstarojošās līnijas. Darbs veicās ļoti raiti. Par nelaimi nama laukumā uz visu dienu bija atstātas vairākas automašīnas un novietotas vietās, kur vajadzēja līmēt līnijas, tāpēc darbs palika pusdarīts. Savukārt man tika uzticēts iezīmēt invalidu auto stāvvietu līnijas. Strādāju kopā ar dēlu Henriju. Pēc tam, kad līniju iezīmēšanas un krāsošanas darbi bija paveikti, ar darvu tika aizziestas spraugas un bedres auto novietošanas laukumā.

Liels paldies Valdim Dičam par uzņemšanos šo darbu darīt, viņš pats par saviem līdzekļiem iegādājās nepieciešamos materiālus. Paldies puīšiem, kuŗi ziedoja laiku. Nama pārvaldei ir svarīgi auto novietošanas laukumu sakārtot, jo reizēm tas tiek izīrēts dažādām organizācijām, lai namam iegūtu papildīdzekļus.

Kopā ar vīriem tīrīja, mazgāja, krāsoja
Sandra Gulbe-Puķēna

Valdis Dičs, Andris Balodis un Kasparis Grīnbegs notīrīja laukumu...

... un aizdrīvēja spraugas asfaltā

Henrijs Gulbis krāsoja auto novietošanas līnijas; tā veidojas nākamie organizāciju vadītāji

Ņujorkā Brīvības statujas lāpa spoži staro jau 125 gadus

Rīga nav iedomājama bez Brīvības pieminekļa, Parīze bez Eifeiļa torņa un Ņujorka bez Brīvības statujas.

Droši vien daudziem latviešiem, kuŗus veda uz Elisa salu, pirmais, ko viņi ieraudzīja no kuŗa klāja, bija Brīvības statuja – sieviete, kas kreisajā rokā tur plāksni, kuŗā iegravēts Neatkarības deklarācijas pieņemšanas vēsturiskais datums, 1776. gada 4. jūlijs, labajā – lāpu ar zelta liesmu, kas simbolizē izglītību. Pie statujas kājām atrodas pārrauta ķēde, kas simbolizē verdzību.

Brīvības statujas iesvētīšanas ceremoniju 1886. gada 28. oktobrī vadīja toreizējais ASV prezidents Grovers Klīvlends (Grover Cleveland).

Statuja liecina par ASV un Francijas iedzīvotāju draudzību – pjedestālam piestiprinātā plāksnē vēstīts, ka Brīvības statuja ir franču tautas dāvana Amerikai.

Statujas atklāšanas 125 gadu atceres dienā 2011. gada 28. oktobrī ASV iekšlietu ministrs Kens Salazars (Ken Salazar) Brīvības salā, kur statuja atrodas, paziņoja par ASV pavalstniecības piešķiršanu 125 ieceļotājiem un noklausījās viņu zvērestu. Notika flotes kuŗu parāde, lielgabalu šāviņu salūts, uguņošana, ko financēja lielveikala *Macy's* un koncerna *Coca-Cola* īpašnieki.

Brīvības statuju ik gadu apmeklē vairāk nekā 3,5 miljoni tūristi. Pēc 125. jubilejas svinībām sākās remontdarbi, kas ilgs vismaz gadu. Šis būs jau otrais ģenerālremonts 25 gadu laikā. Skulptūras iekšienē tiks remontētas kāpnes, celtnī, ugundzēšanas sistēma, tas viss izmaksās 27,3 miljonus dolaru.

Brīvības statuju nereti dēvē par parīzieti Ņujorkā.

Kaŗā par neatkarību amerikāņiem palīdzēja franči, piegādājot ieročus, kuŗus, naudu un kaŗavīrus. Amerikāņu armijā tolaik vairāki franči bija augstas pakāpes virsnieki. Gandrīz 100 gadu vēlāk, 1865. gadā franču jurists un politiķis Eduards Renē Lefevrs de Labulajs (Édouard René Lefèvre de Laboulaye) ierosināja par godu ASV neatkarības 100 gadiem dāvināt Amerikas iedzīvotājiem monumentu, kas apliecinātu ASV un franču tautas savstarpējās simpatijas. Šī ideja ļoti ieinteresēja 31 gadu veco franču tēlnieku Frederiku Bartoldi (Frédéric Auguste Bartholdi), un viņam radās iecere – veidot romiešu brīvības dievietes Libertas statuju. Viņu ļoti ietekmēja Eduarda Renē Lefevra de Labulaja teiktais, ka monumentam, ko celtu par godu ASV neatkarībai, vajadzētu būt kopējam Francijas un ASV iedzīvotāju projektam. Šos plānus aizkavēja Francijas-Prūsijas kaŗš, kuŗa

laikā Bartoldi bija franču armijas majors un, vāciešiem anektējot Elzasu, vārds „brīvība” viņa apziņā ieguva jaunu jēgu.

Francijā 1870. gada 4. septembrī, proklamējot Trešo republiku, tika likvidēta monarchija, valsts iekārtu noteica konstitūcija.

Tēlnieks F. Bartoldi 1871. gadā devās uz Ņujorku, lai apskatītu statujas atrašanās vietu, ko ostas tuvumā bija izraudzījis ģenerālis Viljams Šermans (ASV pilsoņu kaŗā viņš ieguva iesauku „Atlantas dedzinātājs”).

1874. gadā tika nodibināta *Franco-American Union*, oficiāli tika paziņots par statujas celšanu, ko financētu franči, bet pamatni no betona un granīta – amerikāņi. Sākās līdzekļu vākšana priekšdarbiem, taču mērķis – statuju pabeigt līdz ASV neatkarības 100. gadadienai nebija īstenojams.

F. Bartoldi vispirms izgatavoja statujas galvu un labo roku ar lāpu, lai izsludinātu ziedojumu vākšanu. Skulptūras sejai tēlnieks piešķīra savas mātes vaibstus. Trīs-padsmit metru gaŗo roku ar lāpu 1876. gadā varēja apskatīt Pasaules izstādē Filadelfijā un no 1876. līdz 1882. gadam Ņujorkā Madisona laukuma parkā.

1877. gada 22. februārī, ASV pirmā prezidenta Džordža Vašingtona dzimšanas atceres dienā, ASV Kongresa deputāti nolēma pieņemt dāvanu no franču tautas.

Vairāk nekā piecus metrus augsto statujas galvu pirmo reizi varēja aplūkot 1878. gadā Pasaules izstādē Parīzē. Statujas vainagā ir 25 loģi, septiņas smailes simbolizē septiņas jūras, kuŗām pāri jāizplata brīvības ideja.

Ziedojumus tomēr saņēma maz, pamatnes veidošanas darbi bija jāpārtrauc. Tika rīkota loterija, kuŗā izlozēja vērtīgus mākslas darbus. Francijā un Amerikā pārdeva statujas numurētus māla modeļus, un 1879. gada beigās pieminekļa celtniecības fondā bija 250 000 franku (apmēram 750 000 dolaru).

Franču-amerikāņu apvienības prezidents un Brīvības statujas celšanas iedvesmotājs nomira 1883. gadā.

Brīvības statuja tika izgatavota Frederika Bartoldi darbnīcā Parīzē. Tēlnieks talkā aicināja franču slavenu architektu Aleksandru Gustavu Eifeli, Eifeļa torņa projektētāju. Konstruktijas darbus gandrīz desmit gadu veica 60 vīru. F. Bartoldi ieteica statuju apzeltīt, lai tā spožāk mirdzētu, taču lielo izdevumu dēļ no šī nodoma bija jāatsakās. Statuja sver 225 tonnas. Skulptūras tērauda skeletu klāj 2,4 milimetrus biezas vara plāksnes. Statujai tika izmantots 27,22 tonnas vara.

Arī Brīvības pieminekļa deviņus metrus garais tēls ir no vara, un vara plāksnes gaisa mitruma iedarbībā oksidējas, iegūstot skaistu zaļganu nokrāsu.

Brīvības statuja 1884. gada 21. maijā bija pabeigta. Īpašā ceremonijā 4. jūlijā jaunais Franču-amerikāņu apvienības prezidents, diplomāts, Suecas kanāla projekta autors Ferdinands de Leseps to parādīja ASV vēstniekam Francijā Levi Mortonam. Viņš konstruktijas darbu sākumā simboliski bija ieskrūvējis pirmo kniedi, piestiprinot vara plāksni pie statujas kājas īkšķa.

Līdz 1885. gada pavasarim statuju Parīzē apbrīvoja tūkstošiem vietējo un tūristu.

Netrūka kritiķu, kuŗi neslēpa savu viedokli, ka nacionāla pieminekļa autoram jābūt amerikānim nevis francūzim. Grovers Klīvlends tolaik bija Ņujorkas gubernators un bloķēja pavalsts financējumu. Laikrakstā *New York Times* parādījās raksti, ka finansiāli grūtos laikos šāda pieminekļa celtniecība ir naudas izšķiešana, bija diskusijas, kāpēc pjedestāls maksā tikpat, cik visa statuja, un ASV Kongresa deputāti noraidīja projektu par 100 000 dolāru piešķiršanu pjedestāla celtniecībai.

Pēdīgi ziedojumu vākšanas kampaņu sāka laikrakstu *World* un *St. Louis Post-Dispatch* izdevējs Džozefs Pulitcers (Joseph Pulitzer). Viņš aicināja ziedot, uzsverot, ka statuja ir dāvana ne tikai Ņujorkai, bet visai Amerikai, norāja bagātņiekus par skopulību, un tādējādi palielinājās laikrasta metiens, jo to vairāk abonēja parastie strādnieki. Viņš arī apsoliņa laikrakstā publicēt pilnīgi visu ziedotāju vārdus, neatkarīgi no ziedojuma summas lieluma. Līdz 1885. gada augustam līdzekļi statujas pamatnei bija savākti. Aicinājumam ziedot bija atsaukušies vairāk nekā 120 000 cilvēku, savāca 100 000 dolaru.

1885. gada 15. jūnijā statujas 350 daļas 214 koka kastēs franču fregatē *Isera* aizveda līdz galamērķim – Bedlosa salai (Bedloe's). Brīvības statuju samontēja četru mēnešu laikā, un 1886. gada pavasarī bija pabeigti arī pjedestāla celtniecības darbi.

1886. gada 25. oktobris tika izsludināts par brīvdienu. Lietainā, miglainā diena nespēja mazināt vairāk nekā miljonu cilvēku sajūsmu, kuŗi vēroja parādi, rokā turē-

dami Francijas sarkanbaltzilo karodziņu. Vienīgā vieta Manhatanā, kur Brīvības statujas atklāšanas dienā strādāja, bija Valstrīta biržas, tās pašas, ko 2011. gadā okupēt ieteica 69 gadu vecais iġaunis Kalle Lasns (viņš dzimis Tallinā, no bēgļu nometnes Vācijā izceļoja uz Austrāliju, tur ieguva augstāko izġlītību; tagad dzīvo Vankuverā, Kanadā).

Laikrakstā *The New York Times* rakstīts, ka parādes dalībniekiem tuvojoties, biržas biroju darbinieki pa logiem sāka mest leġup no telegrafa spoles atritinātās papīra strēmeles, uz kuŗām tiek iespiesta akciju vērtība (angliski *ticker tape*), radot iespaidu, ka sācies snieġputenis. Tā bija pirmā *ticker-tape* parāde Ņujorkā, tagad tās jau kļuvušas par tradīciju.

Prezidents Grovers Klīvlends, pieminekli atklājot, runāja par gaismas staru, kas caurstaros ignorances tumsu.

Pieminekļa atklāšanā piedalījās tēlnieks Frederiks Bartoldi ar dzīvesbiedri, *Franco-American Union* pārstāvji. Žurnālistiem F. Bartoldi teica: „Manas dzīves sapnis ir piepildījies.”

Pie pjedestāla iekšējās sienas 1903. gadā tika piestiprināta bronzas plāksne ar amerikāņu dzejnieces Emmas Lācares (Lazarus) poēmu *The New Colossus*, ko dzejniece sacerēja 1883. gadā, lai palīdzētu vākt līdzekļus statujas pjedestālam. Poēma simbolizē universālo cerību un brīvības vēsti iebraucējiem Amerikā un visiem cilvēkiem pasaulē, kuŗi alkst brīvības.

**„Give me your tired, your poor,
Your huddled masses yearning to breathe free,
The wretched refuse of your teeming shore.
Send these, the homeless, tempest-tossed to me:
I lift my lamp beside the golden door.”**

1916. gadā sāka vākt līdzekļus apġaismošanas sistēmas ierīkošanai, lai statuja būtu apġaismota arī naktīs. Laikrakstā *World* atkal tika ievietots aicinājums ziedot. Lasītāji saziedoja tikai 30 000 dolaru. Prezidents Vudro Vilsons (Woodrow Wilson) 1916. gada 2. decembrī varēja ieslēġt apġaismojumu. Tikai daudzus gadus vēlāk uzzināja, ka trūkstošos līdzekļus atvēlēja kāds anonīms ziedotājs.

1924. gada 15. oktobrī prezidents Kalvins Kūlidžs (Calvin Coolidge) pasludināja statuju par nacionālo monumentu.

Pirmā pasaules kara laikā 1916. gada 30. jūlijā Brīvības salai tuvējā pussalā Ņudžersijā, kur tagad atrodas *Liberty State Park*, eksplodēja dinamīts, sagatavots sūtīšana uz Angliju un Franciju. Tika nogalināti septiņi cilvēki un cieta Brīvības statuja, īpaši tās roka ar lāpu. Statuja uz 10 dienām bija jāslēdz, tās un ēku remonts izmaksāja 100 000 dolaru. Kopš tā laika šaurās kāpnes uz lāpu publikai ir slēgtas.

Salu līdz 1901. gadam pārvaldīja *United States Lighthouse Board*. Lāpa statujas rokā nebija visai spoža, tā nederēja par bāku, tāpēc prezidents Teodors Rūzvelts salu piešķīra ASV Kaŗa ministrijai. Līdz 1923. gadam uz salas bija stacionēta armijas Sakaru vienība (Signal Corps), vēlāk tur atradās arī militārās policijas mītne.

Atbildību par statuju 1933. gadā pārņēma *National Park Service* (NPS) un par visu salu 1937. gadā. NPS darbinieki gādājuši, ka tagad ziņas par statuju var sameklēt *Facebook* un *Twitter*.

Otrā pasaules kara laikā Ņujorkas simbols bija tumšs, izņemot 1943. gada 31. decembri, un 1944. gada 6. jūnijā, dienā, kad Normandijā izcēla sabiedroto desantu, to apgaismoja ar vārda „uzvara” Morzes kōda signāliem.

Kopš 1945. gada 8. maija Brīvības statuju naktīs apgaismoja uz dažām stundām, bet kopš 1957. gada statuja tiek apgaismota cauru nakti.

Bedlosa salu 1956. gadā pārdēvēja par Brīvības salu. Jauns finanču likums sagādāja iespēju turpat plānot Ieceļotāju mūzeju, taču tā celtniecība aizkavējās. Prezidents Lindons B. Džonsons (Lyndon B. Johnson) 1965. gadā paziņoja par mūzeja statusa piešķiršanu Elisa salai, kas atrodas Brīvības salai kaimiņos. Mūzeju Brīvības statujas pjedestālā atklāja prezidents Richards Niksons (Richard Nixon) tikai 1972. gadā.

Pirms statujas 100 gadu jubilejas inženieri to pārbaudīja un atklāja dažādus bojājumus – statujas galva bija sašķiebusies, daudz kas sarūsējis, draudēja briesmas, ka statuja varētu pat sagrūt. 1984. gada 5. jūlijā apmēram 4000 cilvēku vēroja, kā no statujas rokas tika izņemta 1,5 tonnas smagā lāpa. Divus gadus Brīvības statuju klāja sastatnes.

1986. gadā no 3. līdz 6. jūlijam svinēja statujas 100 gadu jubileju. Uz svinībām ieradās Francijas prezidents Fransuā Miterāns. ASV prezidents Ronalds Reigans teica zīmīgus vārdus: „Mēs turam brīvības lāpu; tā ir augstu pacelta, lai visa pasaule to redzētu.”

Publikai Brīvības statuju pēc remonta atvēra 5. jūlijā.

Brīvības statujai svarīga loma bijusi daudzās filmās. Gan slavenā režisora Alfrēda Hičkoka (Hitchcock) 1942. gada filmā „Sabotieris” (Saboteur), gan neskaitāmās citās Holivudas filmās – „Splash”, „Ghostbusters II”, „Titanic”, „Deep Impact”, „X-Men”, „Planet der Affen”, „The Day After Tomorrow”. Brīvības statuju 1987. gada filmā „Superman IV – Die Welt am Abgrund” glābj supermens, ko tēloja Kristofers Rīvs (Christopher Reeve).

Pirms vairākiem gadiem pārsteigumu sagādāja burvju mākslinieks Dāvids Koperfilds – miljoniem skatītāju acu priekšā televīzijas tiešraidē Brīvības statuja piepeši izgaisa! Droši vien viņš spētu padarīt neredzamu arī Brīvības pieminekli Rīgā, taču nez vai kāds latvietis to vēlē-

Latvijas Pasta 2004. gadā izdotā pastmarka, kurā attēlots Brīvības piemineklis un Brīvības statuja un savijušies abu valstu karogi, simbolizē ASV un Latvijas draudzīgās attiecības. Pastmarkas dizaina autore ir māksliniece Arta Ozola-Jaunarāja. 2004. gada 6. jūlijā Rīgas 51. pasta nodaļā, Brīvības bulvārī 19, par godu pastmarkas iznākšanai „Latvijas Pasts” kopā ar ASV vēstniecību Latvijā rīkoja pastmarkas izdošanas svētkus. ASV prezidentam Džordžam Bušam 2005. gada maijā viesojoties Rīgā, Latvijas Pasta ģenerāldirektors Gints Škodovs ar ASV vēstniecības starpniecību viņam nosūtīja dāvanu – īpašās aplokšnes eksemplāru, ko rotā speciālais zīmogs, un 2004. gadā izdoto pastmarku ar Brīvības statuju ASV un Brīvības pieminekli Latvijā.

* * *

tos piedzīvot.

Latviešu fotografe Guna Oškalna-Vējiņa Brīvības pieminekli fotografē jau desmit gadu. Rīgā un citās pilsetās Latvijā bijušas viņas fotoizstāde „Piemineklis brīvībai”.

Brīvības statuju gleznoja Andijs Varhols, Maikls Džeksons un Selina Diona to apdziedāja. Vācu rakstnieks Francis Kafka to piemin savā 1927. gadā izdotajā novelē „Amerika”, taču noveles galvenais varonis Brīvības statujas rokā redz nevis lāpu, bet zobenu, un šo novirzi no īstenības literātūras zinātnieki izskaidro dažādi.

Pēc teroristu uzbrukumiem 2001. gada 11. septembrī statuju slēdza un atjaunoja drošības sistēmu. Apakšējais stāvus atklāja 2004. gadā, bet skatu platformu vainagā tikai 2009. gadā. Līdz platformai ved šauru dzelzs kāpņu 354 pakāpieni, un apmēram 14% apmeklētāju uzdrošinās pa tām uzkāpt. Lielākā daļa brauc ar celtni.

Brīvības statuja ir viens no augstākajiem pieminekļiem pasaulē – figūras augstums ir 46,05 metri, visa pieminekļa – 92,99 metri.

Statujas pamatnē atrodas Imigrācijas mūzejs, kurā ir ziņas par dažādu gadu iebraucējiem, arī latviešiem Te iespējams izsekot arī statujas celtniecībai. Vitrīnās novietotos priekšmetus maina, vienā no tām savulaik bija aplūkojams latviešu tautastērps.

Brīvības statuja kļuvusi par brīvības, cerības un demokrātijas simbolu un droši vien vēl aizvien ne viens vien ieceļotājs ir pārliecināts, ka Amerika ir visu iespēju zeme. Un vai tad nav?

A.M.

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

(dibināta 1969. gadā)

Noguldījumi:

Par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā 4 reizes gadā;

Brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu.

Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

Aizdevumi:

noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kreditkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

Naudas sūtīšana uz Latviju

Norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā.

Nosūtīšanas izmaksa: \$20.00

Čeki izrakstāmi ar norādi: *Northern California Latvian Credit Union*

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union
P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; Fax: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks:

otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00-8.00 pm.

Biroja vadītājas Sanitas Vilgertes tālr.: 415-643-9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

Skaista baļķu māja Kursā

Šī skaistā guļbaļķu māja (apm. 1400 kvadrātpēdu) atrodas blakus Rietumkrasta latviešu izglītības centram Šeltonas pilsētā, pusstundas brauciena attālumā no Olimpijas. Māja celta no slaidu egļu baļķiem. Tajā ir divas guļamistabas (viena ar balkonu), divas vannas istabas (vienā *spa* vanna), jumbistaba, prāva dzīvojamā istaba ar augstiem griestiem un lieliem logiem, paliels pagrabs. Cena \$199 000. Sīkākas ziņas iespējams iegūt, zvanot Nitai Kurmiņai Gilsonei, tālr.: 760-415-4296; e-pasts: nkgilson@gmail.com

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

Viktorijas Marguletas bērnodārzs

Victoria Marguleta
Director
818.980.0118
11849 Burbank Blvd.
Valley Village, CA 91607
victoria@amothergooseacademy.com
www.amothergooseacademy.com

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;
PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:
MĀRTIŅŠ LEIKARTS
tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

Latviešu mākslinieku darbu izstāde Losandželosā galerijā *Norbertellen*

No 3. marta līdz 28. aprīlim Erika un Margaritas Jerumaņu galerijā Losandželosā būs sešu latviešu mākslinieku grafiku, tekstiliju un gleznu izstāde. Iecere par izstādi radās pirms vairāk nekā gada, kad Jerumaņi uzaicināja vietējo mākslinieci Rudīti Godfreju rīkot latviešu mākslinieku grupas izstādi.

Izstāde būs atvērta ceturtdienās, piektdienās un sestdienās no plkst. 1.00 līdz 7.00. Tālr. 818-662-5041

NORBERTELLEN GALLERY

215 W. 6TH ST. STE #110

LOS ANGELES, CA 90014

WWW.NORBERTELLENGALLERY.COM

Atklāšana: 3. martā no plkst. 6.00 līdz 10.00 vakarā

ARTWALK: 8. martā un 12. aprīlī

no plkst. 12.00 līdz 10.00 vakarā

Visi seši Latvijas mākslinieki, kuŗi piedalīsies izstādē, ir līdzaudži, labi draugi, aizritējušā gadsimta 90. gadu Rīgas mākslas skolu absolventi. Izstādes nosaukums varētu būt arī „Rīgas Jūgendstila pēcteči”. Skatītāji paši varēs spriest, vai mākslinieku darbos jūtama jūgendstila ietekme.

Kristiāna Dimitere:

„Māksla brīnumaini šķiet tas, kā cilvēks pats rada un attēlo personāžus, sajūtas, veselu pasauli, kas piedzīmusi no redzētā vai dveselē pārdzīvotā. Jau bērnībā mēs nojaušam citu dimensiju klātieni, tāpēc viss, ko darīju un daru joprojām, ir arī manas neredzamās dzīves stāsts, reizēm naīvs, reizēm neizskaidrojams.”

Latvijas izcilu aktieŗu atvase Kristiāna ir liela savā vienkāršībā un tiešumā, ko atveido tēlotājmākslas darbos, grafikās, gleznu krāsās.

Ruta Linīte:

„Man tuvs ir grafisks zīmējums, ar kuŗa palīdzību es pauŗu savu mākslas būtību, eksperimentējot ar dažādiem materiāliem. Grafiska līnija mazformāta zīda gleznojumos mijas ar krāsu laukumu attiecībām un virsmas faktūru.

Lielformāta filca griezumos man patīk veidot grafisku meŗģīņraksta zīmējumu, spēlējoties ar gaismu un ēnu, kā arī ar aŗūrā raksta burvību, ko varu papildināt ar pērles mirdzumu, kas ir kā mazs gaismas stariņš un prieka nesējs. Emōcijas, jūtas, divu

cilvēku savienība man ir aktuāls temats, domājot par Latvijas demografisko situāciju nākotnē, par latviešu valodas un latviskās identitātes saglabāšanu un noturību nākamajās paaudzēs.”

Ruta apmāca studentus Rīgas Dizaina mākslas vidusskolā.

Rudīte Mazure Godfreja (Godfrey):

„Katrās meitenes sapnis ir mans stāsts: kad biju maza, zīmēju lelles; tagad esmu liela un arī varu zīmēt „lelles”. Esmu metalla dizainere, līnija un forma ir mana kaislība. Šo kaisli ielieku arī savās grafikās. Ceru, skatītājs to var just. Ar līniju var izteikt tikpat daudz kā ar dzejoli un mūziku. Ar līniju var smiet, irōnizēt, sāpināt un pat kliegt! Mūsdienās, kad pasaulē ir tik daudz sāpju, svarīgi, ka varam apstāties pie mākslas darba, atslābināties un baudīt – ja brīnumam tic, tad brīnums tiks dots.” www.rudite.com

Roberts Koļcovs

Roberts ir kaislīgs makšķernieks, varbūt tāpēc katrā viņa darbā jūtama „zelta zivtiņa”. Roberta grafikas ir filigrāni meistardarbi. Katra līnija ir ģeniāla, un Roberts lūdza: „Ielogojot manus darbus, lietojiet parastos stiklus, lai to atspīdumā spoguļojas visa pasaule.” Roberts ir daudzu sabiedrisku telpu un privātmāju interjeru gleznojumu autors gan Latvijā, gan ārzemēs. Ir darinājis ilustrācijas vairākām grāmatām un preses izdevumiem. Viņa darbi atrodas privātkolekcijās Latvijā, Norvēģijā, Krievijā, ASV, Austrālijā u. c. www.kolcovs.com

Eriks Jerumanis

Galerijas *Norbertellen* īpašnieks, jau sen pazīstams Dienvidkalifornijas latviešu sabiedrībai ar viņam raksturīgo glezniecības manieri un uzvarām. Paldies Erikam un Margaritai Jerumaņiem par zaļo gaismu un iespēju rīkot mākslas darbu izstādi Losandželosā.

Aivars Vilipsōns

Māksliniekam Aivaram Vilipsōnam patīk sievietes, piens, šokolāde un absolūta brīvība personiski radošajā dzīvē. Viņš jau tapis par Rīgas leģendu ar personisku vietīņu kafējnīcā „Osīriss” un uzrakstu pie bāra letes: „Vilipsōns”. Pats mākslinieks te sastopams ik dienas, viņa darbi grezno kafējnīcas sienas.

Acu ārsta Fēliksa Lūkina klīnikas *occo* Rīgā, Tērbatas ielā 4, operāciju zālē pie sienas ir milzīgs A. Vilipsōna mākslas darbs – izteismīgu sievietes seju apvij aplū laukumi, lai pacients pēc operācijas var pārbaudīt, vai spēj saredzēt pašus mazākos aplīšus, kas ievilkti lielāko centrā. Savukārt mākslinieka darinātās luminiscējošas uzlīmes uz stikla durvīm atvieglo orientēšanos telpā.

A. Vilipsōns ir ne tikai virtuozs zīmētājs, viņš absolvējis Lietiskās mākslas vidusskolas un Mākslas akadēmijas tēlniecības nodaļu un ir autors piemiņas zīmēm represētajiem Šķirotavā un Lubānā. Mākslinieks par sevi teic: „Mana nopietnība varbūt ir tikai aizsargmaska, jo visiem nebūt nav jāzina, kas tevī iekšā.”

Apgāds „Dienas grāmata” laidis klajā A. Vilpsōna „Sumpurņa sunetus” ar paša mākslinieka ilustrācijām; to centrālais tēls ir seno teiku un mītu varonis Sumpurnis, kas dzīvo mūsdienās un iemieso sevī grāmatas autoru. Par godu šim notikumam pērn no 17. oktobra līdz 26. novembrim galerijā „Istaba” Kr. Barona ielā 31a mākslinieks rīkoja personālizstādi „Sievietes – tilti” (grafikas, skulptūras, gleznojumi uz porcelāna). Viņš piedalījies vairākās šīs galerijas tematiskās izstādēs („Pulksteņi”, „Slotas un šaufeles”, „Istabas čības”). Izstādē ar nosaukumu „vienc.vilipsōnc.vienc” varēja aplūkot vienu grafikas un vienu tēlniecības darbu. Aivars Vilipsōns un Roberts Koļcovs izveidojuši mākslinieku apvienību „Pasīvā dekadence”. A. Vilpsōna mājaslapā ieteicams noskatīties filmu par mākslinieku 90. gadu jaunību.

www.vilipsons.com

Sešu latviešu mākslinieku izstāde Losandželosā būs ievērojams notikums. Cerēsim, ka daži no Latvijas māksliniekiem varēs ierasties uz izstādes atklāšanu.

Mākslinieku grafikas no Latvijas atveda Rudīte Godfreja un pati visas ielogoja. Paldies viņai par darbu un ieguldītajiem līdzekļiem. Tiksimies izstādē!

Theatre Unleashed

520 North Western Avenue, Los Angeles, CA

Tālr.: 323-463-3900

No 8. marta līdz 14. aprīlim
ceturtdienās, piektdienās
un sestdienās plkst. 8.00

JŪLIJA PLOSTNIECE

tēlos dziesmuspēlē

*The Spidey Project: With Great
Power Comes Great Responsibility*

(by Justin Moran, Jon Roufaeal, Adam Podd
and Doug Katsaros)

Biļešu cena: \$20 pie durvīm, \$16 tīmeklī

Sōliste

MAIJA KOVAĻEVSKA

19., 21., un 24. aprīlī
dziedās Dienvidkalifornijā,
Segerstrom Hall
Orange County
Džakomo Pučīni operas
„Bohēma”
koncertiestudējumā

Segerstrom Center for the Arts

600 Town Center Drive

Costa Mesa, CA 92626

Informācija un biļetes:

www.segerstromhall.com

ALAs 61. kongress

no 3. līdz 6. maijam

Anarboras pilsētā, Mičigenas pavalstī
viesnīcā *Sheraton Ann Arbor*

3200 Boardwalk, Ann Arbor, MI 48108

Tālr.: 734-996-0600,

www.sheratonannarbor.com

Cilvēki mums līdzās

Noasa šķirsts Grifita parkā

Droši vien ikviens atceras, ka bērnībā zooloģiskā dārza apmeklēšana bija īsti svētki. Mūsu kopienas loceklei Lisai Edmondsonai šādi svētki ir katru dienu, jo viņa ir Losandželosas zooloģiskā dārza docente un strādā tajā rēgulāri, vairākas reizes nedēļā. Lisa paskaidroja, ka par zooloģiskā dārza docentu var kļūt, veselu pusgadu reizi nedēļā apmeklējot lekcijas un nokārtojot eksāmenu. Tagad viņa pati apmāca jaunus zooloģiskā dārzā docentus. Docenti, strādājot dārzā, valkā īpašu uniformu, tāda ir arī Lisai. Docenti vada ekskursijas, veic izglītības un audzināšanas darbu, palīdz sagatavot dzīvniekiem pārtiku un dara daudz ko citu.

Zooloģisko dārzu Losandželosā atvēra 1912. gadā (tāpat kā Rīgā), un toreiz tas atradās apmēram trīs kilometrus uz dienvidiem no tagadējās vietas Grifita parkā; uz pašreizējo vietu to pārcēla 1966. gadā. Losandželosas zooloģiskā dārza platība ir 46 hektari, tajā ir vairāk nekā 250 sugu 1100 dzīvnieku no visas pasaules un būs vēl vairāk, kad pabeigs rāpuļu, abinieku un kukaiņu mītni LAIR (Living Amphibians, Invertebrates, and Reptiles).

Dārzs jaunu nosaukumu ieguva 2002. gadā – *Los Angeles Zoo and Botanical Gardens*. Botāniskajā dārzā ir 15 dažādu kolekciju, kuņā ir 800 dažādu augu sugu ar vairāk nekā 7400 stādiem. Augiem vien varētu veltīt veselas dienas ekskursiju. Strelīciju jeb paradīzes putnu ziedi parasti ir oranži vai balti, bet Losandželosas zooloģiskajā dārzā aug milzu strelīcijas ar melniem ziediem. Te ir arī skaistās cikadejas, kas sasniedz pat 1000 gadu vecumu un ko bieži notur par palmām vai papardēm, lai gan radniecība ir attāla.

Zooloģiskā dārza plāns atgādina kādu kontinentu, un to arī var uzskatīt par visu aizsargājamo dzīvnieku kontinentu. Rīgas zooloģiskais dārzs ir apaļāks, Losandže-

losas – gaļāks un šaurāks. Lisa trāpīgi teica – zooloģiskais dārzs ir dzīvnieku Noasa šķirsts.

Tāpat kā Mežaparkā, Losandželosas zvēru dārzā tuvu ieejai atrodas sārto un sarkano flamingu mājvieta, un no Lisas uzzināju, ka flamingu cālīšiem drīz vien pēc izšķilšanās no olas no viena spārna izgriež mazu kauliņu, līdz ar to viens spārns ir īsāks, un viņi nevar aizlidot. Vērojot flamingus, kad viņi cilā spārnus, var ievērot, ka spārni ir nevienāda gaļuma.

Zooloģiskajā dārzā tagad dzīvo slavenais aligators Redžijs, kas kopš 2005. gadā mitinājās Harborsitijas Machado ezerā un nokļuva žurnālistu uzmanības centrā. Viņu tur ielaida divi eksotisko dzīvnieku nelegāli tirgoņi, kuņus arestēja un tiesāja. Redžiju izdevās sagūstīt 2007. gada 24. maijā, kad tas iznāca no ūdens pastaigāties. Par aligatora sagūstītāju uzdevās mūsu kopienas loceklis Gunārs Rēpiņš, bet tas laikam bija aprīļa joks.

Lisa rādīja un raksturoja dažādos dzīvniekus, kādi mīt Losandželosas zvēru dārzā – Nūbijas kalnukazas, ļoti apdraudēto Ziemeļamerikas antilokapru, antilopes, pundurbifeli, Buru babilusa cūku, gazeles, gere-nuku, žirafes tuvāko radinieku okapi jeb tā saukto „meža žirafi”, degunlācišus (tie mazliet līdzīgi kaķiem), zilacaino melno le-muru, pērtiķus, falanuku jeb sīkzobu civetkaķi, rotaļīgos gibbonus, gorillas, cilvēku tuvākos radniekus šimpanzes, kuņiem pašiem ir savs ārsts.

Foto: Gunta Šķēle

Ārkārtīgi īpatnēji dzīvnieki ir hiraki (Hyrax) jeb damani (kārtā Hyracoidea), kuŗi pēc izskata atgādina grauzējus, bet šiem dzīvnieciņiem ir mazi ilknīši, pakavveida pēdiņas bez nagiem, un vistuvākie radienieki tiem ir ziloņi! Hiraki apdzīvo klinšainus, krūmiem apaugušus apvidus Afrikā un Tuvajos Austrumos.

Cilvēki var ziedot, lai dzīvnieku nosauktu viņa vārdā, un tādu ir ne mazums. Angolas melnbaltajam kolobam, pērtiķēnam, kas dzimis 2009. gada 27. novembrī, rīkoja vārda konkursu, un no visiem iesūtītajiem priekšlikumiem izraudzījās vārdu Kristofurs.

Lisa pastāstīja, ka bieži dzīvnieki jāsarga no cilvēkiem, lai viņi nesabītos, nedabūtu neveselīgu barību. Darbinieki cenšas izdomāt, kā dzīvniekiem dzīvi padarīt interesantāku, lai viņi neklūtu grūtsirdīgi, nejustos ieslodzīti, svarīga veselīga barība, lai tie nesaslimtu ar cukurslimību. Plēsīgiem zvēriem ir rūpīgi izplānota diēta, jo dzīvniekiem, tāpat kā cilvēkiem jāizvairās no aptaukošanās. Losandželosas zooloģiskais dārzs sadarbojas ar farmu, kuŗā audzē trušus, žurkas peles, tos nonāvē, lai dzīvnieki neciestu, un apstrādā, pievienojot vitamīnus. Dzīvniekiem dod īpašu gaļas maisījumu, līdzīgu *Purina Chow*, kādu ēd kaķi. Plēsīgiem dzīvus dzīvniekus neizbaro, izņemot sienāžus un īpašus tārpus. Dzīvniekiem tāpat kā cilvēkiem slimības laikā ēstgriba samazinās, un tad viņus palutina ar ko gardāku. Saldēto gaļu pirms izbarošanas atkausē līdz istabas temperatūrai, reizēm arī sasilda mikroviļņu krāsnī.

Pirms gadiem nereti gadījies, ka ziloņi no apmeklētājiem inficējās ar tuberkulozi un gāja bojā, jo nebija zināms baciļu avots. Tagad visiem darbiniekiem katru gadu jāatnes ārsta parakstīts veselības pārbaudes dokuments, ka nav aizdomu par infekciju ar tuberkulozi. Katru gadu pārbauda arī dzīvniekus (zīdītājus). Agrāk ziloņi turēti mazākās telpās, kur viņiem bija lielāka spriedze. Un, ja vēl gadījās inficēts kopējs, tad skaidrs, ka ziloņa dzīve bija apdraudēta.

Zooloģiskā dārza darbinieki lepojas, ka sekmīgi izdevies pavairot Kalifornijas kondoru skaitu. Kalifornijas

kondors mitinās Lielā kanjona apkaimē, Kalifornijas rietumkrasta kalnos un Lejaskalifornijas (Baja California) ziemeļos, bet to skaits ar katru gadu mazinājās, 1980. gadā bija vairs tikai 22 šo cēlo putnu, bet tagad ir jau 330.

Losandželosas zvēru dārzs ir viens no nedaudziem pasaulē, kur mājō Latīņamerikas dzīvnieks – kalnu tapīrs. Savvaļā dzīvo tikai apmēram 2500 kalnu tapīru. Daži zinātnieki uzskata, ka jau pēc diviem gadiem kalnu tapīri būs izmiruši. Kalnu tapīri vēl ir zooloģiskā dārzā Sanfrancisko un Koloradospringos, tie arī reproducē pēcnācējus.

Indijas degunradzim Randai ir 37 gadi, tas ir viens no dārza vecākiem dzīvniekiem un, iespējams, vecākais visā Ziemeļamerikā. Nesen viņam atklāja ādas audzēju. Randa sver 4000 mārciņu, viņu nebija iespējams transportēt, tāpēc veterinārārsti sadarbojās ar Kalifornijas universitātes Losandželosā Medicīnas centra onkologiem un lietoja jaunu ārstēšanas veidu – elektronisko brachiterapiju.

Reizēm zooloģiskā dārza darbiniekiem bijis jānāca dzīvnieki peldēt! Losandželosas zooloģiskā dārzā mīt Dienvidamerikas lielie upju ūdri. Pirmie metieni ūdriem neizdevās, nākamo reizi mātei nepietika piena, mazuļi viņai tika atņemti un baroti *Children's Zoo*. Ūdru mazuļus ar ūdeni vajadzēja iepazīstināt pamazām, un sākumā, ielikti ūdeni, viņi drausmīgi brēkuši.

Lisa Edmondsone un viņas māsa, mikrobioloģe Dace Citronas dzimušas Kurzemē, Liepājas apriņķa Vērgales pagastā, kur viņu mātei Marijai Maučei pirms Otrā pasaules kara bija aptieka.

Lisa un Dace ir Dienvidkalifornijas vanadžu kopas

Foto no Lisas Edmondsones archīva
Lisa Edmondsone ar mīluļiem – kaķi Vilīti un trusi Pundurīti; viņas dzīvoklis trušiem un kaķiem ir kā Disnejzeme, parastu mēbeļu tajā gandrīz nav

locekles, viņas rēgulāri apmeklē DV apvienības sarīkojumus un palīdz sagādāt cienastu, ja vien nepieciešams. Viņas cenšas nākt arī uz citiem sarīkojumiem latviešu namā, īpaši teātra izrādēm.

Vašingtonas universitātē Sietlā Lisa ieguva bakalaura gradu zooloģijā, viņa mācījies arī medicīnas skolā, Dienvidkalifornijā Nortridžas universitātē ieguva bakalaura gradu vides zinātnēs un skolotājas apliecību bioloģijā. Pēc studijām universitātē nodarbojies ar pētniecību, strādājusi kosmētikas firmā, gadu par bioloģijas skolotāju, bet visilgāk – 20 gadu Franka Lantermana vārdā nosauktajā vidusskolā Losandželosā bērniem ar īpašām vajadzībām. Strādāt par skolotāju mūsu dienās nekur nav viegli, dzirdēti šausmu stāsti par skolēniem, kuŗi izdomājuši daždažādas pasacīņas, vēlēdamies atrieties par nepietiekamu atzīmi vai aizrādījumu. Lisa stāstīja, ka viņas skolā audzēkņu un skolotāju attiecības bija labas, skolēni bijuši pateicīgi, ka viņiem māca patstāvību, neviens nav bijis agresīvs. Lisa pensionējās 2004. gadā un tagad var darīt, kas patīk, kaut jādzīvo pieticīgi. Viņas interešu loks ir bezgala plašs, visām pat nepietiekot laika. Lisa pati sevi dēvē par „mūžīgo studentu” un īpaši aizrāvusies ar dabas glābšanu.

No 2005. līdz 2011. gada sākumam viņa katru dienu brīvprātīgi strādāja Losandželosas dzīvnieku patversmē, tagad sadarbojas ar privāto *Los Angeles Rabbit Foundation*. Šis fonds sadarbojas ar pasaules *House Rabbit Society*, un tā darbinieki meklē trušiem saimniekus, kuŗi ļautu viņiem dzīvot iekšā, nevis ārpus mājas. Lisai pašai ir trusīšu pāris un pieci „audzēbēri” no pilsētas patversmes, visi sterilizēti, tīri, veselīgi, draudzīgi, gudri un mīļīgi. Viņi meklē sev lādzīgus apgādniekus.

„Bieži vien cilvēki iegādājas trušu mazuļus dzīvnieku veikalos vai no privātpersonām. Trušiem vai katru mēnesi ir jauns trusēnu metiens. Truši un zaķi ir gaļas ēdāju maltīte. Šīs sugas nav izmirušas, jo rada daudz pēcnācēju. Reizēm īpašniekiem trusis apnīk, tas tiek palaists uz ielas vai kādā parkā. Laime tiem, kuŗus kāds atrod un atved uz patversmi. Ir gadījumi, kad izmestie truši iedzīvojas kādā universitātes teritorijā, kur viņi sāk vairoties, apēd puķes un stādus. Sekas – viņus vajā un indē,” stāstīja Lisa.

Nesen laikrakstā *Los Angeles Times* bija raksts par Longbīčas pilsētas kolledžu, kur pirms diviem gadiem 112 akru platībā savairojušies apmēram 300 trušu. Daži mācībspēki un studenti trušus veda sterilizēt un piedāvāja adoptēšanai. Tagad visur ir paziņojumi, ka par dzīvnieku izlikšanu kolledžas teritorijā draud sods – 500 dolaru vai seši mēneši cietumā. Trušu skaits samazinājies, 236 ir adoptēti un vēl daudziem tiek meklēti saimnieki. *Los Angeles Rabbit Foundation* 501(c)3 mājaslapa:

www.larabbits.org

Trusīšus var adoptēt par 60-90 dolaru ziedojumu. Visi truši ir sterilizēti un kārtīgi lieto tualetes kastīti. Veterinārijas klīnikā par sterilizēšanu jāmaksā 50-300 dolaru. Losandželos piepilsētā *Mar Vista* veikalā *Centinela Feed* (3860 Centinela Ave) katru sestdienu no pulksten 1.00 līdz 3.00 var apskatīt trušus adoptēšanai. Trusīti var izvēlēties arī *Feedblitz* (Daily Bunny) mājaslapā, kur katru dienu ievietots kāda jauka trusīša attēls, kas meklē saimnieku.

Pērņ bija Zaķa gads, un tīmeklī vēl aizvien var noklausīties ķīniešu televīzijas pārstāvju sarunu ar *Los Angeles Rabbit Foundation* un *Bunnybunch Foundation* darbiniekiem, kā Zaķa gads ietekmē mājas trušus.

Lisai truši ir mīļākie dzīvnieki, viņa apgalvo, ka tie ir bezgala interesanti mājas un ģimenes biedri. Ne visi to saprot, tāpēc jāpalasa literatūra, lai izprastu trušu dabu un kā ar viņiem sadzīvot. Daudz par to var uzzināt *House Rabbit Society* mājaslapā. Lisa domā, ka saimnieki labāk saprotas ar suni un kaķi, jo tie ir plēsīgas sugas pārstāvji, tāpat kā cilvēks. Trusītim vienmēr jābaidās no uzbrukuma – no gaisa, zemes un ūdens, jo tos apdraud čūskas un citi plēsīgi rāpuļi. Visi gaļēdāji ēd trušus. Bieži vien truši, kuŗi atdoti bez maksas, nokļūst viras katlā vai tiek izbaroti lielām žņaudzējčūskām, kuŗas ir cilvēku mājdzīvnieki. Citi trenē savus cīņas suņus, ļaujot tiem trusi saplēst. Vecajā testamentā ir aizliegums ēst trušus. Dzīvojot kopā ar cilvēkiem, trusis atplaukst.

Ikvienam ieteicams apskatīt fotogrāfiju grāmatu *Disapproving rabbits* ar Šaronas Stiteleres (Sharon Stiteler) tekstu. Tajā trusis arvien saņēķ vai šūpo galvu, brīnoties, cik cilvēks ir neatīstīts.

Skolās un bērnudārzos, kur tur dzīvniekus, ļoti jāuzmana, lai mazie nenodarītu dzīvniekam pāri un arī lai dzīvnieks mazajiem neiekoķ vai neieskrāpē. Vecāki tādos gadījumos tiesāķas par lielu naudas summu. Trusim

Flamingi Losandželosas zooloģiskā dārzā

bērnu skraidīšana un čiepstošas balstiņas rada bailes. Nedēļas nogalēs trusi nevar atstāt vienu, jo truši cieš no vientulības. Trušiem ir jūtīga gremošanas sistēma, viņi naktī var saslimt. Turklāt mūsdienās iestādēs un uzņēmumos nereti naktīs ielaužas ļaundari. Kāda Kalifornijas universitātes Losandželosā (UCLA) bērnodarza darbinieki gandrīz katru gadu ierodas veikalā pēc jauna trušīša, jo pie viņiem trusis ilgi nedzīvo. Vienmēr viņi izvēlas brūnu trusi, kuŗa vārds vienmēr ir Pēteris, lai bērni neievērotu, ka tas nav tas pats dzīvnieks.

Losandželasas zooloģiskajā dārzā nemitīgi notiek celtniecība, tiek iekārtotas jaunas, dzīvniekiem daudz ērtākas mītnes: 1998. gadā atklāja Mahales kalnu šimpanzu mītni, divus gadus vēlāk sarkano pērtiķu lietus mežu, 2001. gadā Komodo varānu apmetni un bērnu zooloģisko dārzu, kuŗā zināšanas apgūst arī pavisam mazi dabas draugi, jūras dzīvnieku akvāriju – 2005. gadā, gorillu rezervātu – 2007. gadā, Āzijas ziloņu mītni – 2010. gadā, un tagad viņiem ir plaša teritorija.

Rīgā jau pirms laba laika plānoja celt jaunu ziloņu mītni uz prāvāka zemes gabala, jo līdzšinējā mūŗa mītne celta aizritējušā gadsimta 30. gados un neatbilst mūsdienas prasībām. Lisa cer, ka to pabeigs, kad sadabūs vajadzīgos līdzekļus. Viņa ļoti bēdājās, uzzinot, ka pērn elektroinstalāciju īssavienojuma dēļ izcēlies ugunsgrēks Rīgas Zooloģiskā dārza zebŗu mājā un sadegušas trīs zebŗas, trīs strausti un dižantilopju tēviņš.

Lisa bijusi arī Rīgas zooloģiskā dārza filiālē „Cīruļi” dzimtajā Liepājas novadā un apbrīnoja skaistos kiangus. Šogad oktobrī viņa poŗas uz Rīgas zvēŗu dārza 100 gadu jubileju. Lisa ar interesi izlasījusi rakstu par bruņuruŗuŗiem 2011. gada novembrā biļetenā un atzinīgi novērtē Latgales zooloģiskā dārza darbinieku rūpes par Latvijas bruņuruŗuŗiem, bet viņu satrauc ziņas, ka Latvijā ievēd eksotiskos dzīvniekus, kuŗi vēlāk, palaisti mežā, savairojas un apdraud vidi.

Katru dienu Lisa cenŗas paklausīties ziņas Latvijas radio, noskatīties televīzijas raidījumu „Labrīt, Latvija!” un nopriecājas, uzzinājusī par aktieŗu un mūziķu atbalstu dzīvnieku patversmei, kuŗā ir daudz pamestu suņu, kaķu un pat sugas dzīvnieku, to īpaŗniekiem izceļojot uz ārzemēm.

Losandželasas zooloģiskajā dārzā patlaban veido jaunu lielu lietus mežu, un īpaŗas izpriecas būs bērniem – karuselī ar mūziku, taču tas būs iekārtots tā, ka dzīvniekus nekādi trokŗņi netraucēs.

Nesenais Santanas vējŗ nogāzī kokuŗ arī zooloģiskajā dārzā, bet neviens dzīvnieks neesot cietī. Vēŗas laikā tie uzturējuŗies savās naktīs mītnēs. Dārzu apmeklētājiem nākamā dienā atvēŗa stundu vēlāk nekā parasti, jo bija jānovāc nolauztie zari, ar kuŗiem bija klāti visi celi-

ņi. Pie lāču mītnes nogāzī koks, izveidojot tiltu, pa kuŗu lācis varētu aiziet pastaigāties kaut kur tālāk. Tāpēc todien tam bija jāpaliek iekŗā, jo lielu koku nozāģēt nebija viegli.

Lisai ir arī citi vaļasprieki, viņa ļoti interesējas par vēsturi un allaŗ pastāsta, kādu jaunu vērtīgu grāmatu atkal uzgājusī un izlasījusi. Pēc zooloģiskā dārza apskates dabūju no viņas informāciju par vairākām grāmatām, kuŗas noteikti ieteicams izlasīt: Stephen F. Cohen „The Victims Return” (Survivors of the Gulag After Stalin), Miriam Dobson „Khrushchev’s Cold Summer” un Vladislav Zubok „Zhivagos Children”.

Par dzīvniekiem sarakstītas nekaitāmas interesantas grāmatas, un droŗi vien mums ikvienam ir kāda īpaŗi mīļa. Pērn iznāca vācu fotografa Frīdrīcha Zeidenŗtikera (Friedrich Seidenŗtucker, 1882-1966) fotogrāfiju albums „Von Nilpferden und anderen Menschen”, ko papildina vairāku vācu autoru esejas. F. Zeidenŗtikers Berlīnes zooloģiskā bieŗi fotogrāfēja dzīvniekus un dārza apmeklētājus, atklājot viņu savstarpējo attieksmi. Reizēm ŗķiet, ka fotografam dzīvnieki patikuŗi labāk nekā cilvēki.

No Lisas pāŗis stundu laikā daudz uzzināju un iemācījos. Losandželasas zooloģisko dārzu ik gadu apmeklē vairāk nekā pusotra miljona cilvēku. Lisa uzskata, ka tā ir viena no pilsētas skaistākajām vietām. Viņai ļoti patīk apmeklētājiem rādīt un stāstīt, vairāk gan pieauguŗājiem, jo bērnu uzmanība ir nenoturīga, īpaŗi, ja viņi ieraduŗies lielākā grupā. Lisa cenŗas radīt apmeklētājiem izpratni par dzīvās dabas vērtību, sareŗģītību un trauslumu. Viņa droŗi vien labprāt pa zooloģiskos dārzu pavadātu arī latvieŗu grupu. Izmantosim ŗo vienreizējo lielisko iespēju!

A.M.

Guntis Linde joprojām skrīen

Guntis Linde gadskārtējās Losandželasas *Self-Transcendence* vecvieglatlētu sacensībās vīrieŗu 80-84 gadu vecumgrupā pērn 18. septembrī Kalifornijas pavalsts universitātes stadionā Longbīčā uzvarēja 3000 m skrējienā ar rezultātu 15:31,71 minūtes. Guntis gan pats nebija apmierināts, bijis ļoti karsts laiks un skrīet grūti. Pērn viņŗ ŗo paŗu distanci beidza 15:15,69 minūtes, aizpērn – 15:09,35 minūtes.

23. okobrī viņŗ piedalījās 37. gadskārtējās *Club West* vecvieglatlētu sacensībās, kas notika *Moorpark Community* kolledŗas stadionā, un 5000 m skrējienu beidza 27:45,80 minūtes, iegūstot 1. vietu vīrieŗu 80-84 gadu vecumgrupā.

Guntis Linde piedalījās arī Ziemsvētku skrējienā 10. decembrī Venisē. Viņŗ nemitīgi trenējas un gatavojas jaunām sacensībām.

Bēgšana no klostera internātskolas

Pamatskolu Daugavpilī beidzu 1930. gada pavasarī, vasarā bija mana 13. dzimundiena. Dabiskais turpinājums – Daugavpils valsts ģimnazija. Taču aizritējušā gadsimta 20. gadu beigās Latvijas katoļu archibīskaps bija ataicinājis klostera māsas no Austrijas, lai dibinātu meiteņu ģimnaziju. Aglonā jau bija zēnu ģimnazija, ko vadīja priesteri. Pāris kilometru no Aglonas, valsts atsaivinātā Jaunaglonas muižā nodibināja meiteņu vidusskolu. Jaunajā skolā darbojās tikai pirmās divas, trīs klases. Priekšniece – māsa Dominika, sīka auguma kuprīte, gāja klibodama. Viņa bija pietiekami labi apguvusi latviešu valodu un mācīja matemātiku. Skolā strādāja divas pieaicinātas latvietes, vietējās skolotājas.

Inspektore bija slaida auguma, ļoti stingra, nepieejama, ar ļoti minimālu latviešu valodu. Vārdu neatceros. Toties atceros viņas skaļos roku plaukšķienus mūs, meitenes, aukstajā guļamtelpā no rīta pulksten sešos modinot.

Latvijā tas bija liels notikums: klosterā skola, internāts, audzināšana. Protams, māte un īpaši mātes brālis, priesteris, kas piedāvāja segt izdevumus, bija ļoti pozitīvi noskaņots – man šajā skolā noteikti jāiestājas. Tēvs no sprieduma atturējās. Pēc tam, kad bija iesniegts pieteikums, tika atsūtīts saraksts, kas un cik (apakšveļa u. tml.) jāņem līdzī. Īpaši tika pieminēts, ka naktskrekliem jābūt gaļiem, baltiem, ar gaļām piedurknēm, augstu apkaklīti.

Augusta pēdējā nedēļā pirms skolas sākuma mēs abas ar māti ieradāmies Jaunaglonas klosterā skolā.

Droši vien nav grūti iztēloties, kā 13 gadu vecs, ģimeņē vienīgais, tēvoču un krustmāšu lutināts bērns jutās, pirmo reizi esot prom no mājām. Varbūt palīdzēt varēja vienīgi ziņkāre par visu jauno.

Jaunaglonas muižas priekšā bija aplis, kur piebraukt, ar apstādījumiem. Pretī galvenā muižas dzīvojamā ēka – tur skolas telpas un māsu dzīvokļi. Pa kreisi gaŗa, balti nokrāsota divstāvu ēka: lejā virtuve, ēdamtelpa, augšā liela guļamtelpa. Tajā laikā tur bija apmēram 30 meiteņu. Telpa bija sadalīta ar palagiem, katrā nodalījumā gultiņa, uz galdiņa mazgājamā bļoda ar aukstu ūdeni.

Inspektore gulēja vienā telpas stūrī. Aukstajos, tumšajos rītos, viņas plaukšķināšanas pamodinātas, noskalojām seju aukstā ūdenī, uzvilcām uniformu – tumšzilas kleitīņas ar baltu apkaklīti un rindā soļojām uz galveno ēku – kapellu, kur notika rīta mise. Priesteris brauca no Aglonas. Neatceros, ko mums brokastīs deva dzert, varbūt plānu kumelīšu tēju, bet grūti aizmirst sauso grūbu lielgraudu biežputru. Priekšpusdienas pārtraukumā ēdamtelpā ēdām rupju, melnu maizi ar pašvārītu ābolu biezeni. Pēc stundu beigām pusdienās mums, latviešu meitenēm, deva nepierastu un ne visai garšīgu ēdienu.

Lūcija Zirne pie Jaunaglonas ģimnazijas pēc 65 gadiem

Pēcpusdienā klasē gatavojām mājas darbus. Agrā rudenī laiks vēl bija mīlīgs un silts. Aiz mājas bija mazs ezers, varējām vēl peldēties, protams, grupā un inspektore uzraudzībā. Peldējāmies, tērpušās naktskreklos. Pat piektdienu vakaros, kad kādā blakustelpā bija t. s. „pirts” – lielās bļodās silts ūdens, vajadzēja mazgāties ar naktskrekliem mugurā. Nedrīkstēja redzēt pat savu kailumu. Svētdienā māte atbrauca apciemot. Žēlojos par negaršīgo azaidu. Izrādījās, ka piemaksājot varēja dabūt baltmaizes šķēlīti ar gaŗīgu zemeņu vai citu ogu ievārījumu un glāzi piena. Māte man atstāja dažus latus, lai es ik nedēļas varētu samaksāt. Man pievienojās vēl viena meitene, vāciete no Rīgas. Mēs savu azaidu dabūjām mazā istabiņā pie virtuves.

Sāku plānot bēgšanu. Galvenais iemels bija ilgas pēc mājām, mātes un tēva, siltas gultiņas un istabiņas. Bija jau oktobra beigās, laiks kļuva vēss. Pēc brokastīm, ejot uz klasēm, vilcām mēteļus. Es savu mēteli slepus atstāju telpā, kur ēdām azaidu. Otra meitene zināja par manu plānu. Izdzēru piena glāzi un notiesāju baltmaizes šķēli, bet klasē vairs neatgriezās. Uzvilku mēteli, kuŗa kabatā bija pāris mātes atstāto latu, pa virtuves durvīm nepamanīta izlavījās sakņu dāzā un pa lauku, kur novāca kartupeļus, aizgāju līdz lielceļam. Pāris kilometru tālāk bija šoseja, pa to brauca Daugavpils-Rēzeknes autobuss. Ar to atbrauca māte, kad svētdien ciemojās. Sagaidīju auto-

busu, un pēc pāris stundām biju Daugavpilī. Un kā gan citādi – pieturā mani sagaidīja tēvs ar tādu kā līdzsazvērnika smaidu sejā. Meita bija, kur viņai jābūt – mājās! Izrādījās, inspektore zvanījusi pa tālruni uz mājām, ka es pazudusi. Tā tēvs jau zināja, kur mani gaidīt. Māte arī nelikās daudz pārsteigta. Tēvocis gan bija ļoti vilies. Bet viss bija labi. Ziemsvētku brīvlaikā Bērzscales prāvesta mājā svinējām svētkus.

Nākamā dienā tēvs mani pieteica Daugavpils ģimnazijā. Meiteņu klasē četru gadu laikā nodibinājās jaukas, ilggadējas draudzības. Te bija zinīgi skolotāji. Man sevišķi paveicās latīņu un franču valoda. Mīļākais priekšmets – vēsture. Labprāt būtu studējusi vēsturi, bet otrreiz pievilt savu atbalstītāju – tēvoci, nedrīkstēju. Bija nolemts, ka ģimenē jābūt vienam dakterim.

Pēc izlaiduma latīņu valodas skolotājs Švarcbachs savai labākajai skolniecei, roku spiezdams, teica: „Turieties, Lācīt, medicīnas studijas nebūs vieglas.”

(Par „Lācīti” mani iesauca skolas gados, no uzvārda – Lāce).

Lūcija Lāce-Zirne

Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993 1700 Malcolm Ave. #102, Los Angeles, CA 90024 e-pasts: pegijat@inbox.lv vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālrunis numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai.

Action Capital Insurance Services, Inc.

Verners Vallis

tālr.: 949-374-3340 Lic # 0G61139

Traffic Ticket Fines (Effective 01/06/2012)

VC 12814.6 \$214 Failure to obey license provisions.

VC 14600(A) \$214 Failure to notify DMV of address change within 10 days

Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.

VC 16028(A) \$796 Failure to provide evidence of financial responsibility (insurance)

Note: This fine may be reduced with proof of insurance on or after the violation date.

VC 21453(A) \$436 Failure to stop at a red signal.

VC 22349 \$214 Unsafe speed, 1 to 15 miles over the limit.

VC 22350 \$328 Unsafe speed, 16 to 25 miles over the limit.

VC 22450 \$214 Failure to stop at a stop sign.

VC 22454(A) \$616 Passing a school bus with flashing red signals.

VC 23123(A) \$148 Driving while using a wireless phone not hands free, first offense.

VC 23123(B) \$256 Driving while using a wireless phone not hands not free, each

Subsequent offense.

VC 23123.5 \$148 Driving while using a wireless device to send, read or write text.

VC 23124 \$148 Minor driving while using a wireless phone.

VC 22500 \$976 Parking in a bus loading area.

VC 22507(A) \$976 Violation of disabled parking provisions, first offense.

VC 22507(B) \$1876 Violation of disabled parking provisions, second offense.

VC 26708 \$178 Unlawful material on vehicle windows.

VC 27150 \$178 Adequate muffler required.

VC 27315 \$148 Mandatory use of seat belts.

VC 27360 \$436 Mandatory use of passenger child restraints.

Note: This fine may be reduced by completing a court authorized child seat diversion program.

VC 27400 \$178 Headsets or Earplugs covering both ears.

VC 27803 \$178 Violation of motorcycle safety helmet requirements.

VC 34506 \$616 Commercial Driver - Log book violation.

VC 4000 \$256 No evidence of current registration.

Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.

VC 4159 \$178 Notify DMV of change of address within 10 days.

Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.

VC 5200 \$178 Proper display of license plates.

Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.

VC 9400 \$178 Commercial weight fees due.

Note: The fine may be reduced with valid proof of correction.

Citāts no Anglijas draudzenes vēstules draugiem.lv: „Pasaules gals būs, kad pārstāsim mīlēt dzīvi.”

Vatas torņiem 80 gadu

Pirms 80 gadiem italiešu iecelotājs Sabato Rodia, saukts par Simonu, arī Semu, vēlējās radīt ko dižu un Losandželosas pilsētas daļā, ko sauc par Vatu (Watts), jo tur kādreiz atradās Vata dzelzceļa stacija, sāka celt torņus. Viņš sameklēja metallūžņus, caurules, stieples, stieņus, ko sabetonēja kopā, izveidojot gigantiskus torņus spāņu architekta Antoni Gaudí stilā. Šīs bez skrūvēm vai kniedēm konstruētas betona kolonnas ir lielākās pasaulē.

Sabato Rodia 1955. gadā pārcēlās uz Ziemeļkaliforniju un nomira desmit gadu vēlāk. Torņi bija viņa mūža darbs. Vai Sabato Rodia bija ģenijs vai dīvainis? Varbūt visi ģeniji ir mazliet dīvaiņi?

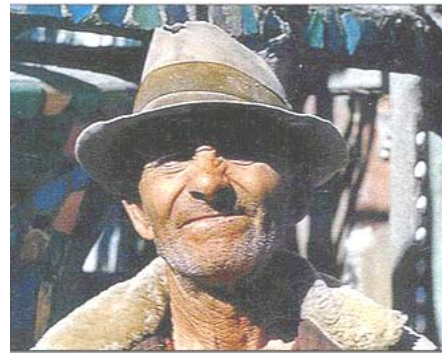
Sabato Rodia bija neliela auguma, tikai 1,50 m, tāpat kā latvietis Eduards Liedskalniņš, kas uzcēla Korallu pili Floridā. Arī Rodia strādāja viens, bez palīgiem un inžinieriem.

Sabato Rodia dzimis mazā ciemā Ribotolli pie Neapoles 1879. gadā (citos avotos minēts 1886. gads). Pusaudža vecumā viņš izceļoja uz ASV. Pirmā pieturas vieta – protams, Elisa sala, dēvēta arī par „asaru salu”, tāpat, kuģim tuvojoties krastam, viņš vispirms ieraudzīja Brīvības statuju. Pensilvānijā jau dzīvoja Sabato vecākais brālis. Viņš strādājis ogļu raktuvēs un gājis bojā raktuvēs nelaimes gadījumā, lai gan citos avotos minēts, ka trīs brāļi Rodias strādājuši kādā Pensilvānijas frizētavā. Sabato devās uz ASV rietumkrastu, Sietlā apprecējās, piedzima divi dēli un meita. Oklandē pie Sanfrancisko viņš strādāja par mūrnieku. Laulība izira, meita nomira, Sabato sāka žūpot. Taču viņam izdevās atbrīvoties no šīs atkarības, 1917. gadā Sabato pārcēlās uz Dienvidkaliforniju un 1921. gadā no ietaupījumiem nopirka nelielu trīsstūrveida zemes gabalu 1765 E. 107. ielā Vatā pie Santanas bulvāra, kur uzcēla mazu būdiņu. Tolaik Vatā mitinājās dažādu tautību pārstāvji – ebreji, meksikāņi, iecelotāji no Āzijas, lielākoties dzelzceļa strādnieki.

Dienā strādājot uz būvēm, Sabato brīvajā laikā sāka veidot savas instalācijas, lietojot pavisam primitīvus darbarīkus. Sākotnējais nodoms bija torņus celt pie Vilšīra bulvāra Beverlihilos, kur tagad atrodas viesnīca *Beverly Wilshire*. Taču tur iegādāties īpašumu viņam nebija pa kabatai.

No 100 000 atsevišķām dažādu materiālu daļām tika izveidotas strūklakas, velvju ejas, mūri. Celtniecības materiālu izejvielas bija ar vara stieplēm sastiprinātas tērauda caurules, metalla režģi, klāti ar kaļķu javu, vietām redzamas plāksnes ar uzrakstu *Canada Dry* vai *7 Up*. Torņi izrotāti ar apkārtē salāsītām ķieģeļu, keramikas, pudeļu, stikla, porcelāna, māla trauku lauskām, gliemežvākiem, akmeņiem, limonādes pudelēm. Reizēm Sabato

izmantojis kvartāla bērnu sanostos priekšmetus, daudzus no tuvējās podnieka darbnīcas. Taču lielāko daļu rotājumiem nepieciešamo Rodia salasīja *Pacific Electric* dzelzceļa malā. Vilcieni pa šo ceļu vairs nebrauca, un Rodiam patīcis pa to staigāt stundām ilgi. Ceļot torņus, viņš nekad nav lietojis sastatnes, vienīgi virvju kāpnes.

Viens no trim torņiem ir 31 metru augsts, tiem līdzās atrodas mazākas skulptūras. Darbi ilga 34 gadus.

Daudzviet Sabato Rodia atstāja savus iniciāļus SR vai mājas numuru 1765 (E. Liedskalniņš bieži pozēja ar burtiem – ED.L un, viņam īpaši patika skaitlis 16).

Torņus Sabato Rodia nosauca par *Nuestro Pueblo* (mūsu pilsēta). Taču visa konstrukcija atgādina arī lielu akmens kuģi ar mastiem.

Ne jau visiem kaimiņiem patika Rodias vaļasprieks, vairāki centās uzcelto iznīcināt. Otrā pasaules kara laikā baumoja, ka torņi esot antennas, lai pārraidītu ziņas japāņiem. Savukārt Edvardu Liedskalniņu uzskatīja par spiegu, citplanētieti, un daži pat bija pārliecināti, ka viņš veicis dažādus eksperimentus ASV armijas uzdevumā.

Aizritējušā gadsimta 40. gados Vatā uz dzīvi apmetās arvien vairāk Luiziānas, Misisipi, Arkanzas un Teksasas nēģeri, kuŗi vēlējās izvairīties no rasu segregācijas un meklēja labākas darba iespējas.

Pēc kara jaunie iecelotāji un meksikāņi nevēlējās apmesties uz dzīvi melnādaino nabadzīgo iedzīvotāju tuvumā. Vata kļuva par nēģeru geto.

Sabato Rodia 1954. gadā darbus pārtrauca, uzdāvināja zemes gabalu kaimiņiem un pārcēlās uz Martinesu, mazu pilsētu pie Sanfrancisko, lai „nomirtu ģimenes lokā”. Vatā viņš nekad vairs neatgriezās. Sabato Rodia miris 1965. gadā.

Pilsētas celtniecības pārvaldes darbinieki 1959. gadā nolēma „bīstamos torņus” nojaukt. Grupa mākslas cienītāju protestēja, un divi draugi par 3000 dolariem nopirka zemes īpašumu, lai torņus glābtu. Pilsētas amatpersonas savu nodomu nemainīja, tika atvests celtnis, lai sāktu torņa demolēšanu. Kā par brīnumu torņi uzbrukumu izturēja, toties salūza celtnis.

Torņus neskāra arī rasu nemieri 1965. un 1992. gadā, gluži otrādi – torņi šajā kvartālā kļuva par brīvības simbolu. 1975. gadā tie nonāca pilsētas valdes īpašumā, bet trīs gadus vēlāk uzraudzību uzņēmās Kalifornijas dabas aizsardzības iestādes. ASV Iekšlietu ministrija

1990. gadā torņus iekļāva Nacionālo pieminekļu sarakstā, nosaucot tos par vienu no izcilākajiem naivās mākslas piemēriem. Vēsturnieks Maiks Deivis (Mike Davis) torņus salīdzināja ar Brīvības statuju.

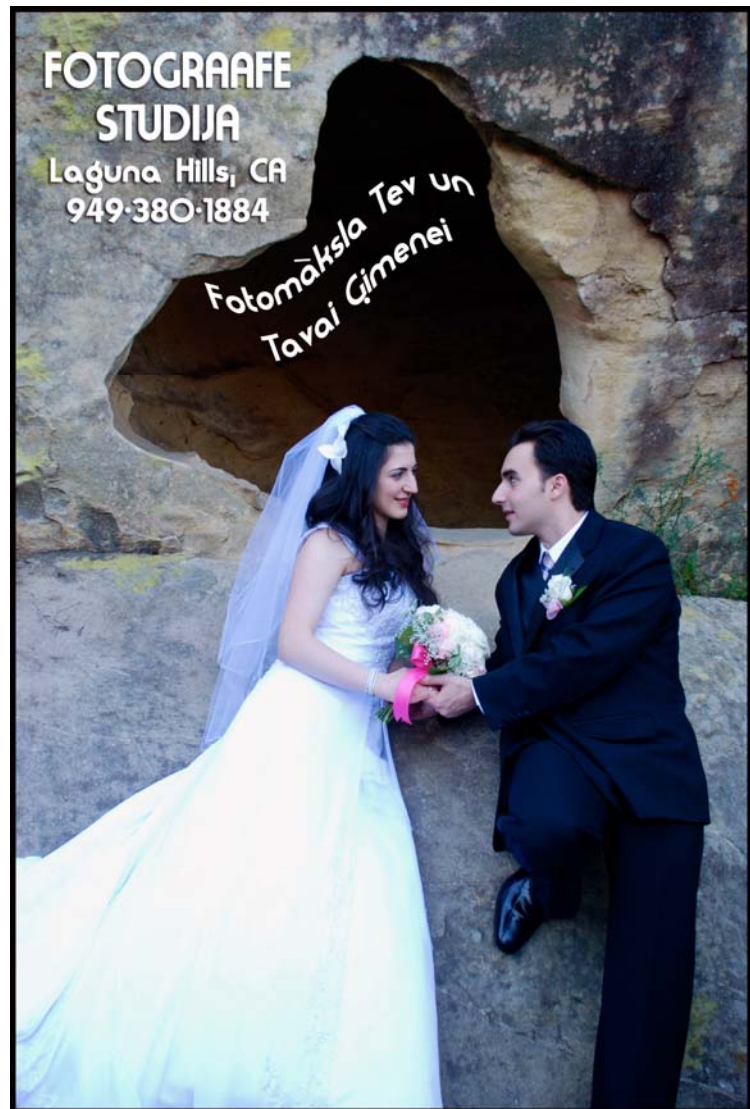
Taču laika zobs ir nesaudzīgs. Torņus ietekmē laikapstākļu maiņas, zemestrīces, īpaši 1994. gadā, kad torņi tika bojāti un pieeja tiem uz laiku bija jāslēdz.

2010. gadā pārraudzību par tiem uzņēmies Losandželosas apriņķa mākslas muzejs (LACMA), kuŗa darbinieki cenšas pasargāt torņus no sagrūšanas. Muzeja direktors Maikls Govans (Michael Govan) uzskata, ka tie ir visneparastākie mākslas darbi visā valstī.

Pat daudzi Losandželosas iedzīvotāji maz ko par torņiem zina, jo tie atrodas patālu no centra, citiem muzejiem, turklāt Dienvidkalifornijā ir tik daudz kā cita pievilcīga – Holivuda, Disnejzeme. Torņus apskatīt iespējams tikai nedēļas nogalēs. Tiem apkārt ir trīs metrus augsts aizsargžogs.

Muzeja darbinieki vēlas torņus restaurēt, izmantojot mākslas mīļotāju ziedojumus. Restaurēšana ir darbietilpīga, un darbus aizkavē bišu spieti, kas konstrukcijās iekārto savus stropus. Postījumus nodara arī kaķi, droši vien runči, kuŗi urinē uz akmens kuŗa priekšgala. Muzeja darbinieki apsveŗ iespēju kaķus aizbaidīt ar ultraskaņu.

A.M.

Mežotnes nometne 2012. gadā

Bērnu vasaras nometne darbosies no 5. līdz 11. augustam Rietumkrasta latviešu izglītības centrā Vašingtonas pavalstī; sīkāka informācija mājaslapā:

www.mezotne.org

pieteikšanās anketas tiks ievietotas aprīļa sākumā; informācija par izglītības centru mājaslapā:

www.kursa.org

Mežotnes vadītāja Inese Graudiņa
tālr.: 360-459-3405; e-pasts: inese@mezotne.org

Iespēšanas, kopēšanas
un dizaina darbi
Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205
Santa Clarita, CA 91350
Tālr.: 818-783-4900

e-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēŗ arī mūsu biļetenu

Jauka Losandželosas latviešu tradīcija ārpus latviešu nama

Pēc svētku nosvinēšanas, kad aiz muguras Ziemsvētki un vecgada balle, daudzi Losandželosas latvieši jaunā gada pirmās nedēļas nogales sestdienā, virs auto jumta piesējuši eglītes, dodas uz *Dockweiler* plūdmali *Playa del Rey*. Uz šejieni tiek aicināti visi, kuŗi grib skaisti atvadīties no eglītes, kas svētkos rotāja viņu māju.

Dockweiler plūdmale ir viena no nedaudzajām vietām Losandželosas apkaimē, kur atļauts okeana krastā gandrīz četru jūdžu garumā dedzināt ugunsiskus.

Eglīšu dedzināšanas rīkotāji ir Eduards un Dace Reimaņi ar meitām Lailu, Dainu un Aiju. Reimaņi šim notikumam gatavojas laikus. Viņi savāc uz ielām izmestās egles savas mājas tuvumā *Manhattan Beach*, kur paši dzīvo. Eglīšu dedzināšanas dienā viņi jau laikus ierodas plūdmalē, lai sameklētu vietu ugunskuram, to satīrītu un visu sagatavotu. Ierokot smiltīs egles, tiek „stādīts” eglu mežs, ko vēlāk vakarā sadedzina.

Egles dedzina arī cittautieši, tāpēc Reimaņi iepretim latviešu pulcēšanās vietai novieto mazu, ar gaismiņām rotātu eglīti.

Eglu dedzinātāji parasti tiek gaidīti ap pulksten četriem pēcpusdienā, un uz piknika galdiem plūdmalē netrūkst ēdamā un dzeramā. Reimaņu ģimene vienmēr cieņā ar karstvīnu, un tas ir garšīgākais, kādu man izdevies baudīt.

Uguns eglītes aprij pa vienai vien. Šajā vietā drīkst ļaut uguns mēlēm šauties augstu jo augstu. Eduards ir īsts uguns pavēlnieks. Viņš prasmīgi ieliek eglī ugunskurā, lai tā sadeg visā savā burvībā. Brīžiem šķiet, ka uguns liesmas aizsniegs vēderus lidmašīnām, kuŗas paceļas no Losandželosas starptautiskās lidostas.

Biju pārsteigta, uzzinot, ka Eduards un Dace ikgadējo eglīšu dedzināšanu parastajā laikā un vietā rīko jau kādus 25 gadus! Pašos pirmsākumos okeana krastā sanācis neliels latviešu jauniešu pulciņš sadedzināt savas eglītes. Eduards ar Daci tolaik abi deĶoja tautasdeĶu kopā „Pērkonītis” un vēl nebija precēĶušies. Tagad eglīšu dedzināšana Reimaņu Ķimenes draugiem un Losandželosas apkaimes latviešiem jau kļuvusi par tradīciju.

Sandra Gulbe-Puķēna

P.S. Eduards un Dace visu vakaru rūpēĶas par atnākušo ērtību, tāpēc abus kopā iemūĶināt vienā attēlā nebija iespēĶjams.

P.S. P.S. E-pastā saņēmu jautājumu, kāpēc tad šajā plūdmalē nevarētu svinēt Jāņus, ja tur var kurināt ugunsisku. Diemžēl tur nedrīkst lietot alkoholu. Vairākas reizes eglīšu dedzināšanas laikā gaŗām brauca policijas auto un apstājās, lai pavērotu, vai nelietojam alkoholiskus dzērienus. Jāņi bez zaļumiem un alus nav Jāņi!

Eduards Reimanis apmāca Henriju Gulbi eglīšu dedzināšanā; varbūt viņš kādreiz pārņems stafeti?

Viens mirklis, un no skaistās eglītes pāri paliek pelni!

Foto: Sandra Gulbe-Puķēna
Gluži kā Jāņus...

Draudzes Ziņas

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278 310-621-9572

Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta

Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677 949-443-2150

Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672 949-443-5170

Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291 310-396-5244

Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063 805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

4. martā plkst. 11.00 dievkalpojums

2. svētdiena Ciešanu laikā

trešdien, 7. martā plkst. 11.00 CIEŠANU LAIKA APCERE

11. martā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu

3. svētdiena Ciešanu laikā

18. martā plkst. 11.00 dievkalpojums

4. svētdiena Ciešanu laikā

trešdien, 21. martā plkst. 11.00 kristīgas filmas skatīšanās un pārrunas

25. martā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu

5. svētdiena Ciešanu laikā

trešdien, 28. martā plkst. 11.00 ekskursija uz Losandželosas ievērojamākām baznīcām

1. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu

Pūpolsvētdiena

6. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu

Lielā Piektiena

8. aprīlī plkst. 9.00 dievkalpojums

Kristus Augšāmcelšanās svētki – Lieldienas

pēc dievkalpojuma dāmu komitejas Lieldienu brokastis un olu meklēšana bērniem

Vēlamies sirsnīgi pateikties Sigridai Upeniecei un Viktoram Kerliņam par ziedojumu Ziemsvētku ziediem, kuŗi rotāja altāri svētvakara dievkalpojumā

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Skolas saime	Caurmēra devums	
11. dec.	110		\$803.00	25	\$7.30	Adventa koncerts
18. dec.	34	27	\$485.00		\$14.26	Latviešu skolas eglīte
24. dec.	195		\$1,15.00		\$8.79	Ziemsvētku vakars
31. dec.	11	8	\$283.00		\$25.73	Vecgada vakars
8. janv.	24		\$382.00		\$15.92	Draudzes loc. vadīts dievk.
15. janv.	27	17	\$227.00		\$8.41	
22. janv.	32		\$395.00		\$12.34	Draudzes padomes sēde
29. janv.	53	28	\$430.00		\$8.11	Krišjāņa Hadada kristības
5. febr.	41		\$317.00	18	\$7.73	

Pārdomām

Un Viņš ir sacījis: „Tev pietiek ar Manu žēlastību; jo Mans spēks nespēkā varens parādās.” Tad nu daudz labāk lielšos ar savu nespēku, lai Kristus spēks nāktu pār mani.

Pāvila 2. vēstule korintiešiem 12:9

Martā ir Kristus Ciešanu laiks. Jāgaida līdz aprīlim, kad svinēsim Viņa uzvaru pār nāvi un visām cilvēciskajām ciešanām. Jēzus Kristus miesā un kalpošanā parādījās Dieva varenība – dziedinot slimos, dodot acu gaismu aklajiem un liekot rimt vētrai Galilejas jūrā, bet ne, lai pasargātu savu dzīvību no ļaundaru rokām. Tu varbūt brīnies pie sevis, kāpēc Viņš neizmantoja zibens bultas (kā grieķu dievs Zevs), nelietoja visus Dieva spēkus pāršķelt uz pusēm tos, kas Viņu sagūstīja un aizveda pie Poncija Pilāta uz tiesāšanu?

Marka evaņģēlija sākumā, kad Jēzus pirmo reizi sludināja Kapernaumas sinagogā, cilvēki bija izbrīnījušies par Viņa vārdiem, „jo Viņš tos mācīja kā tāds, kam vara” (Mk. 1:22a). Tas mums liek atcerēties radīšanas stāstu – Dievs saka vienu vārdu, un viss top! Tumsa tika pāršķelta pušu, parādījās gaisma; radās debesis, zeme, spīdekļi, ūdeņi, augi un kustoņi! Un, ja Jēzum piemita šī paša dievišķā vara, kāpēc gan Viņš – Pasaules Pestītājs, Cilvēku Glābējs, neatteicās no sāpēm un nāves? Vai tad Viņš nevarēja no jauna radīt tādu īstenību, kuŗā dzīvojam patiesā taisnībā un mierā?

Bībele liecina, ka tāds laiks pienāks, ka beigās viss būs labi: „Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis.” (Atkl. 21:4) Bet līdz tam laikam un stāvoklim, kad cilvēkam nebūs vairs jāraud un jācieš uz mūžu mūžiem, ir (daļēji) nepārredzama mūžība. Kamēr cilvēks būs pakļauts tam, kas vēl nav pagājis, viņš būs spiests pieņemt viņā uzdziedējušās grēka neveiksmes un ierobežotības sekas. Katra diena tiek pavadīta jautājot: „Vai, dvēsele, tu būsi kādreiz krietna, vienkārša, vienota, kaila, skaidrāk saskatāma nekā tevi ietverošais ķermenis? Vai tu baudīsi kādreiz tādu stāvokli, kas būtu draudzīgs un gatavs uz zaudējumiem? Vai tu būsi kādreiz piepildīta, brīva no vajadzībām un ilgošanās, bez jebkādas iekāres – nedz pēc dzīvas būtnes, nedz pēc nedzīvas lietas – lai gūtu apmierinājumu? Vai neiekārosi nedz laiku, lai ilgāk justu baudu, nedz vietu vai zemi, nedz klimatu, nedz cilvēku labvēlību? Kad tu beidzot būsi mierā ar to stāvokli, kāds ir, priecāsies par to, kas tev ir... “ – Marks Aurēlijs.

Skaidrs ir viens – ir jāpadomā par šiem jautājumiem, lai gūtu atziņu, cik viegli ir gribēt būt mierā ar sevi, ar sabiedrību – un jā! it sevišķi ar Dievu, bet cik grūti ir spert vajadzīgos soļus, lai tas tā būtu! Varbūt šī atziņa

mums arī rada līdzjutību pret citiem, kuŗus šie jautājumi nodarbina tāpat kā mūs. Protams, ne visus. Viena daļa cilvēku ir noslēguši garīgo „skābekli” un ļauj savām smadzenēm un dvēselēm izmirt ar laikmeta vējos paustajiem aforismiem: „Ja tas šķiet pareizi – dari!” vai: „Lai visiem labi!”, „Visiem vienādas tiesības!” u. c.

Pretējā gadījumā, ja jūties izslēgts no garīgā savienojuma, vai bieži neiznāk domāt: „vienīgi es tā cīnos”; „nav taisnīgi, ka citi bezbēdīgi dzīvo sava prieka pēc!” Mēs maldinām un piemānam sevi ar domām, cik liktenis skarbs, cik netaisns ir Dievs. Nenocietināsim sirdi ne pret bauslību, ne Kristus evaņģeliju!

„Ja mēs neskumsim par niecīgu zaudējumu, vai varēsīm skumt par lielu? Ja saglabājam cietu sirdi, redzot mirušu putniņu, vai nesaglabāsim cietu sirdi, redzot mirušu cilvēku?” jautā rakstnieks Alberts Bels.

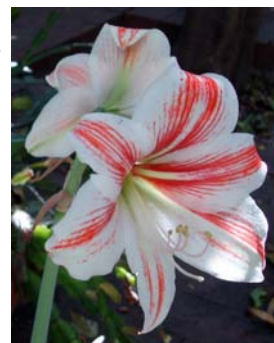
Jūtot Kristus spēku, mēs tiksīm galā ar mazām lietām, jo Viņš ir uzvarējis daudz Lielākās lietās!

Savos aizspriedumos pārlicinoties, ka neviens mūsu vietā nevar zināt, kā pareizi rīkoties un valdīt pār zemi, mēs arī teiksim, ka Kristus bija blēdis, jo nekas nav mainījies pēc Viņa dzimšanas, ciešanām, miršanas un augšāmcelšanās. Tomēr ticības spēkā atklājas kaut kas pavisam cits. „Vējā augušam kokam – stipras saknes,” teica Reinis Kaudzīte. Lai nu tā būtu, ka mūsu ticība pēc ciešanu vējiem aug arvien stiprāka! Taču kristietim ir viens mierinājums vairāk: viņam ir Baznīca – nespēcīgo biedrība, kas žēlastības dēļ iesakņojusies Kristus krusta nāvē un Viņa augšāmcelšanās rītā! Te ir visa nesatricināmā prieka patiesā sakne un spēka avots!

Kristietība nenozīmē, ka mums jāizturas laipnāk pret citiem cilvēkiem. Tā nemudina visiem sanākt biežāk kopā. Šī ticība nerunā par spēku skaitļos. Tā top zināma pretrunās, un neviena nav skaudrāka par augšā lasāmiem Pāvila vārdiem korintiešu draudzei. Ar Dieva žēlastību pietiek. Nespēkā parādās īstenais spēks, tāpēc, Kristus mira, LAI visiem būtu dzīvība. Nāve ir aprīta uzvarā!

Prāv. Dāvis Kaņeps

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, e-pasts: birschultz@att.net Dievnāmā pie iecejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

MĀSU DRAUDZES

Lielākais palīdzības projekts vēl arvien ir segt izdevumus par siltām pusdienām trūcīgiem bērniem Neretas skolā. Līdzekļus nosūtām ar mūsu Neretas māsu draudzes starpniecību. Tādējādi kopīgi veicam svētīgu darbu. Šī mācību gada sākumā mani pārņēma bažas, vai varēsim savākt nepieciešamos ziedojumus, lai tāpat kā līdz šim varētu nosūtīt apsolītos 500 dolaru mēneš. Manas bažas bija veltīgas, jo mūsu draudzes locekļi un labvēļi bijuši ļoti atsaucīgi. Pateicību pelnījuši visi, kuŗi ziedo šim mērķim kopš 1997. gada. Liels paldies tiem, kuŗi rēgulāri ziedo katru gadu. Ievērojamas summas saņemtas, svinot jubilejas. Ar lielu pateicību jāpiemin Ventūras jubileju svinētāju grupiņa, no kuŗas katru gadu saņemam kopīgu ziedojumu. Šī grupiņa nesen zaudēja vienu draudzeni, Ritu Daņilovu, ko Dievs aizsauca mūžībā. Viņu pieminot, draudzenes ziedoja Neretas trūcīgo bērnu pusdienām.

Helēna Hofmane ievērojamās jubilejās nepirka puķes, bet ziedoja bērnu pusdienām. Viņai ļoti patika

puķes, bet tās ātri novīst, un viņa bija pārliecināta, ka lielāka svētība ir sagādāt bērniem pusdienas, jo ticēja – bērni ir mūsu nākotne. Dievam Helēnu aizsaucot mūžībā, ģimene, draugi un paziņas viņas piemiņu godināja, ziedojot Neretas trūcīgo bērnu pusdienām. Helēnas piemiņas fondā patlaban ir līdzekļi, lai piecus mēnešus samaksātu par pusdienām Neretas bērniem.

Par visiem ziedojumiem tiek pavēstīts „Draudzes Ziņās”. Ievietojot ziņas par personīgiem ziedojumiem, ziedotāja vārdam līdzās tiek minēta ziedojuma summa, bet par ziedojumiem piemiņas fondiem – ziedotāju saraksts un kopsumma. Pilnīgs saraksts tiek nodots aizgājēja ģimenei, kur bez kopsummas minēti individuālie ziedojumi.

Lai Dievs svētī visas dāvanas – lielas un mazas, jo tikai Viņš zina, cik mēs katrs spējam darīt un dot!

Cerēsim, ka šo svētīgo darbu varēsim vēl ilgi turpināt, ja vien būs ziedojumi.

Anna Ābele

ZIEDOJUMI

MĀSU DRAUDZĒM

G. Krūmiņš \$50; Maija Wolf \$50

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

R. Daņilovs \$500; L. Jurkevics \$1200; Maija Wolf \$50

REMONTIEM

A. Ābele \$1000; R. Ābele \$50; A. Moora \$250

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

G. & G. Kuškēvics \$100; B. & G. Schultz \$130;

L. Strungs \$100; S. Upenieks \$100; Maija Wolf \$50

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

(HELĒNAS HOFMANES PIEMIŅAI)

L. Ball, V. Brants, Ģērmaņu ģimene, R. Gernatovska, L. Gilman, L. Gonia, Kārkliņu ģimene, J. & V. Lācis, M. Lasmanis, C. & S. Lee, N. Priedītis, M. Ratermane, S. & M. Spira M.D., A. & D. Tūbelis, R. Whisenand, J. & D. Willette

Kopsumma: \$2655

ZIEMSVĒTKU ZIEDOJUMI

Anonims \$10; anonims \$20; A. Ābele \$300; D. Ābele \$200; A. Andersone \$10; J.&A. Avoti \$50; W.&J. Bangas \$50; A.&P. Berkoldi \$400; D. Bīriņa \$50; A. Blumentāle \$250; G.&R. Boršteini \$25; E. Brauķe \$50; A.&I. Briškas \$1000; J. Circenis \$100; Z. Cīrule \$50; V. Dābols \$100; D.&R. Dexter \$200; E. Dumpe \$50; T.& Z. Dumpji \$200; P.&D. Freimaņi \$100; R. Gernatovska \$50; L. Gonia \$250; Z. Gučkova & T. Kalniņa

\$25; E.&S. Jacobson \$30; I. Jankovska \$20; K.&K. Kalēji \$30; V. Kerliņš \$300; J. Kļivuls & S. Kreišmane \$400; V. Krūkle \$20; J.&O. Kļaviņi \$500; A.&D. Krūmiņi \$25; G.&G. Kuškēvici \$200; J.&V. Lāči \$200; M. Lasmane \$300; K. Laurs \$50; A.&A. Lejnieki \$200; G.&L. Linde \$200; M. Madisone \$50; Matsonu ģimene \$50; B. Mayer \$50; M. McPartland \$50; K. Millers \$25; N. Mičule \$20; A. Murphy \$35; V.&D. Pavlovski \$200; O. Pence \$100; T.&M. Paegles \$500; N. Priedīte \$100; P.&S. Purmaļi \$50; V. Purmalis \$30; J.&K. Riekstiņi \$50; J.&L. Rosentāli \$250; T.&E. Rūši \$100; B.&G. Schultz \$200; P.&V. Simsoni \$100; H. Skuja \$100; V. Slaidiņš \$25; R. Šmite \$30; I.&J. Sterni \$75; A.&D. Švarci \$100; J.&D. Taubes \$100; A. Tetera \$50; E.&D. Teteri \$30; A.&S. Tolki \$25; A.&C. Treides \$50; O.&C. Tūbeļi \$1000; S. Upeniece \$50; V. Vaits \$50; A.&I. Vaļļi \$30; D.&S. Vaļļi \$100; A. Veisa \$50; E. Virza \$50; A.&V. Vītoli \$100; F.&M. Wolf \$200; V. Žagars \$100; V.&D. Zaķi \$50.

(Minētie ziedojumi saņemti līdz 2012. g. 3. februārim.)

„Zvanniekiem” 2011. gadā saziēdota \$739. Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvannieku” cūciņā baznīcas priekšelpā.

Draudzes kasiere atvainojas, ka iepriekšējā numurā ziedotāju saraksts bija kļūdainis.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem

**DIENVIDKALIFORNIJAS EV. LUT. DRAUDZES
GADA SAPULCE**

Svētdien, 2012. gada 29. aprīlī plkst. 12.15 dienā (pēc dievkalpojuma)
1927 Riverside Dr., Losandželosā

(baznīcas zālē)

Darba gaita:

- 1) Sapulces amatpersonu izraudzīšana;
- 2) Iepriekšējā gada sapulces protokola nolasīšana un pieņemšana;
- 3) Draudzes amatpersonu ziņojumi;
- 4) Latviešu nama pārvaldes ziņojumi;
- 5) 2011. gada budžetu (padomes un dāmu komitejas) izpildījums;
- 6) Revīzijas komisijas ziņojumi;
- 7) 2012. gada budžetu projektu apstiprināšana;
- 8) Draudzes amatpersonu vēlēšanas;
- 9) Dažādi jautājumi, ierosinājumi un priekšlikumi.

Gadījumā, ja izziņotajā laikā, plkst. 12.15, nebūs statūtos noteiktais dalībnieku kvorums (1/6 balstiesīgu draudzes locekļu), tad sapulce notiks vienu stundu vēlāk – plkst. 1.15 dienā ar tādu pašu darba gaitu, un tās dalībnieki, neatkarīgi no ieradušos skaita, būs tiesīgi lemt par visiem jautājumiem.

Piezīme: Balstiesīgs ir katrs iesvētīts draudzes loceklis, kas nokārtojis maksājumus draudzei par 2011. gadu, kā arī 2012. gadā no jauna iestājušies locekļi.

Aicinām draudzes locekļus piedalīties sapulcē kuplā skaitā.

Draudzes padome

Dāmu komiteja gada sapulces dienā lūdz atnest groziņus.

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Pateicamies par draudzes nodevām 2011. gadā.
Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2012. gadu!
Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2012. gadu

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

_____ \$ _____

_____ \$ _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,
nosūtīt draudzes kasieri: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

Dzimšanas atceres dienas aprīlī

1. Liene Zemjāne
6. Sandra Tolka
10. Annija Tetere
11. Dzintra Švarca
15. Tāļivaldis Dumpis
18. Anita Circene, Aira Veisa
20. Miķelis Cilnis, Ella McAuliffe
21. Sarma Zemjāne
26. Jānis Janavs
27. Aleksandrs Berkolds,
Gunārs Krūmiņš
28. Andrejs Zinbergs
29. Velta Nichola, Valdis Pavlovskis
30. Alfreds Raisters

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

*Draudzes mācītājs prāv. Dāvis Kaņeps
un Draudzes padome*

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

*Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116*

Mācītājs Dāvis Kaņeps
tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš
2651 Cardinal Road,
San Diego, CA 92123

Tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: janis@legzdins.com

31. martā dievkalpojums plkst. 12.00; pēc dievkalpojuma kafijas galds; draudzes pilnsapulce
Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

Atvadišanās no Dienvidkalifornijas

Mīļie draudzes locekļi!

Pagājuši gandrīz 15 gadi, kopš ierados uz dzīvi Kalifornijā un sāku pildīt amata pienākumus Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzē. Kopš tā laika daudzkas mūsu dzīvē mainījies. Šī draudze ir izmainījusies, es esmu izmainījies. Daudzkas ir piedzīvots. Gūtas un pieņemtas labas un mazāk vēlamas pieredzes. Kalpošanā atspoguļojušās dzīves svārstības un uzskatu izaugsme, bet mērķis vienmēr bijis sludināt, mācīt un dalīties Kristus evaņģelijā. Šajos 15 gados pasaulē notikušas krasas izmaiņas reliģiskajā dzīvē, kā paši saprotam „Baznīcu”. Katra diena nes rūpes, kā piepildām mums uzticēto evaņģeliju, lai paliekam uzticīgi savam Kungam un Pestītājam Jēzum Kristum. Taču visiem cilvēkiem dzīves ceļā pienāk brīži, kad viņi atrodas krustceļos vai pie kāda atzarojuma, kad vajadzīgs laiks nopietnām lūgšanām un lai apdomātos. Uz kuŗu pusi doties?

Arī mums vajadzēja izvērtēt atbildības un nepieciešamības sev un ģimenei. Abi ar Ivetu vairākkārt esam pārrunājuši, ko darīt, jo mūs un mūsu tuviniekus šķir pārāk lieli attālumi. Nolēmām, ka laiks posties ceļam Amerikas austrumu virzienā tuvāk mūsu ģimenēm, arī

Latvijai. Līdzīgi brīdim, kad atsaucos aicinājumam kalpot latviešu ev. lut. Baznīcā, arī šoreiz ticu, ka Dievs zina, kur mums katram jābūt. Kalpošana notiks, kur paši atrodamies un kur saskan iespējas ar vajadzību. Mēs nezinām, kas būs rīt, bet par bijušo gribam pateikties Dievam un Dienvidkalifornijas draudzei!

Liels paldies cilvēkiem, kuŗi kalpoja draudzes padomē un dāmu komitejā. Paldies draudzes ērgelniekiem un pārmindeņiem! Paldies tās locekļiem, kuŗi bijuši uzticīgi draudzei un to atbalstījuši ar lūgšanām, Gara dāvanām, savu klātieni un ziedojumiem. Paldies arī tiem, kuŗi, nespēdami aktīvi piedalīties draudzes dzīvē, bija uzticīgi Dievam, kā arī uzdrīkstējās dalīties savās sāpēs, grūtībās un pārbaudījumos.

Pēdējo dievkalpojumu mūsu baznīcā vadīšu 24. jūnijā, bet 30. jūnijs būs mana pēdējā diena mācītāja amatā draudzē. Mums atstājot Dienvidkaliforniju, jūs paliksiet mūsu atmiņās un lūgšanās. Mēs novēlam Dieva svētību draudzei, lai tā pārmaiņu laikā izvērtētu savu nākotni pozitīvi un atbalstītu nākamo garīgo vadītāju! Lai Kristus miers ir ar jums!

Jūsu mācītājs – prāv. Dāvis Kaņeps

Eiropas Padomes cilvēktiesību komisārs – mūsējais

Eiropas Padomes (EP) Parlamentārās asamblejas loceklis par EP cilvēktiesību komisāru ievēlēja Latvijas Universitātes Sociālo un politisko pētījumu institūta direktoru Nilu Muižnieku. Viņš ievēlēts ar 120 balsīm – absolūto vairākumu. Kandidāts no Nīderlandes Franss Timmermans ieguva 92, kandidāts no Beļģijas Pjērs-Ivs Monets – 27 balsis. N. Muižnieks šajā amatā ievēlēts uz sešiem gadiem un darbu sāks 1. aprīlī, nomainot līdzšinējo EP cilvēktiesību komisāru Tomasu Hamerbergu no Zviedrijas, kas šajā amatā bija no 2006. gada 1. aprīļa. EP cilvēktiesību komisārs vada neatkarīgu EP iestādi, kuŗas uzdevums veicināt cilvēktiesību ievērošanu padomes 47 dalībvalstīs. Komisāram jāsadarbojas ar plašu starptautisko un nacionālo iestāžu loku. Starpvaldību partneri ir ANO un tās iestādes, Eiropas Savienība un Eiropas Drošības un sadarbības organizācija, galvenās cilvēktiesību sabiedriskās organizācijas, universitātes.

Nils Muižnieks dzimis 1964. gada 31. janvārī Losandželosā, beidzis Losandželosas latviešu svētdienas skolu, kur viņa skolotājs bija Ilmars Bastjānis, paredzot viņam spožu politiķa karjēru. N. Muižnieks 1984. gadā beidzis Grenobles universitāti Francijā, 1985. gadā studējis Monterejas Starptautisko attiecību institūtā, 1986. gadā beidzis Prinstonas universitāti, iegūstot bakalaura gradu politoloģijā, 1987. gadā studējis Rietummičigenas universitātē un 1988. gadā beidzis Kalifornijas Berklija universitāti, iegūstot maģistra gradu politoloģijā. Uz dzīvi Latvijā kopā ar ģimeni viņš pārcēlās 1993. gadā. Nils Muižnieks bijis īpašu uzdevumu ministrs sabiedrības integrācijas lietās. 2009. gada nogalē viņu ievēlēja par priekšsēdi Eiropas Padomes komisijā, kas cīnās pret rasismu un neiecietību. N. Muižnieks jau 2005. gadā kandidēja Eiropas Padomes cilvēktiesību komisāra amatam, bet toreiz to ieguva zviedrs T. Hamerbergs.

Pērn nogalināti 103 žurnālisti

Starptautiskā preses un vārda brīvības organizācijas „Reportieři bez robežām” (Reporters sans frontieres) un Starptautiskās preses institūta (IPI) dati liecina, ka pērn pasaulē nogalināti un, pildot darba pienākumus, dabas katastrofās, lidmašīnu avarijās un uzbrukumos gājuši bojā 103 žurnālisti un vairāk nekā 1000 arestēti. Pildot profesionālos pienākumus 2009. gadā dzīvību zaudēja 110 žurnālisti, 2001. gadā – 55 žurnālisti. Visbīstamākā pasaules valsts 2011. gadā žurnālistiem bijusi Meksika, kur nogalināti 10 žurnālisti, Irākā – 9, Hondurasā, Pakistānā un Jemenā – seši, Lībijā un Brazīlijā – pieci. Ziemeļafrikas un Tuvo Austrumu valstīs žurnālisti galvenokārt nogalināti tā dēvētā Arabu pavasarā sacelšanās laikā. Gandrīz visi 2011. gadā nogalinātie žurnālisti bija vietējie reportieři un operātori, kuŗi atspoguļoja konfliktus, korupciju un citas nelikumīgas darbības. LETA

Apbedī nezināmos

Jau kopš 1896. gada Losandželosas aprīņķa kremātorijas un kapsētas darbinieki vienkāršā ceremonijā decembrī apbedī nezināmos mirušos, novietojot 4x4 collu plāksni ar gada skaitli. 2011. gada 7. decembrī kopējā kapā guldīja 1639 cilvēku (tostarp apmēram 300 bērnu) mirstīgās atliekas; lielākā daļa mirušo nav identificēti, vai arī viņu ģimenes locekļiem apbedīšanai pietrūka līdzekļu. Ceremonijā tika lasīti musulmaņu, budistu, jūdu un kristiešu teksti, tā beidzās ar Dvēseles miera lūgšanu, 23. psalmu un svētīšanu. Aizgājēju piederīgie šajā ceremonijā nepiedalījās, mirušo vārdus nenosauca, jo tie nav zināmi.

Aprīņķa morgā nezināmos mirušos glabā 2-3 gadus. Patlaban nezināmo sarakstā esot 5199 personas. Kapsētā vairākās vietās līdzās kopējām plāksnēm ir arī nelieli uzraksti ar individuāliem vārdiem, jo bieži vien piederīgi par savu radnieku nāvi un ka viņi apbedīti kopējā kapā uzzina tikai vēlāk.

Helēnas Hofmanes piemiņas fonds

Ziedojumus Neretas bērnu pusdienām Helēnas Hofmanes piemiņai var sūtīt:

Latvian Ev. Luth. Church of So. CA

1927 Riverside Dr., Los Angeles CA90039

Uz čeka jāraksta: *Latvian Ev. Luth. Church of So CA.*

Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālrunis: 323-664-6216

Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā
WWW.LATVIANUSA.COM

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura